

RECULL DE PREMSA

14/02/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
14/02/14	EXPERIÈNCIA DE DIÀLEG AMB ESPURNES / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
14/02/14	CON EFE DE FUTURO / LA RAZON	8	1
14/02/14	EFE, UNA AGENCIA DE NOTICIAS PARA EL SIGLO XXI / LA RAZON	9	1
14/02/14	INTERECONOMÍA DEIXA D'EMETRE EN OBERT / ARA	10	1
14/02/14	Francisco Marhuenda: «EL PERIÓDICO DE PAPEL TIENE UN GRAN FUTURO» / LA RAZON	11	2
12/02/14	INTIFADA A TV3 / EL TRIANGLE	13	1
14/02/14	EGIPTO ACALLA LA LIBERTAD DE PRENSA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	14	1
14/02/14	Xavier Bosch, periodista i escriptor: "M'AGRADA QUE LES TRES NOVEL·LES SIGUIN DE FICCIÓ AMB REALITATS AMAGADES" / DIARI DE SANT CUGAT	15	2
14/02/14	EL RECURS DEL PERIODISME / EL PUNT AVUI	17	1
14/02/14	MEDIASET VOLVERÀ A PAGAR DIVIDENDO GRACIAS A LA MEJORA DE SUS MÁRGENES / EL ECONOMISTA	18	1
14/02/14	MEDIASET FA DE LA 7 UN CANAL DE TELENovel·LES / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	19	1
14/02/14	DIA MUNDIAL DE LA RÀDIO I DE FRANCINA BORIS / DIARI DE GIRONA	20	1
14/02/14	NACE EL GRAN GIGANTE DE LA TV / ABC (EDICION NACIONAL)	21	1
14/02/14	COMCAST COMPRA TIME WARNER CABLE POR 33.000 MILLONES / EXPANSION	22	1
14/02/14	COMCAST COMPRA TIME WARNER CABLE Y ELEVA LA VALORACIÓN DE LAS CABLERAS / EL ECONOMISTA	23	1
14/02/14	INTERECONOMÍA APAGA LA SEÑAL NACIONAL / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	24	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
14/02/14	RAC1 RET HOMENATGE A LA RÀDIO EN UNA JORNADA ORIGINAL I FESTIVA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	25	1
14/02/14	COMCAST ADQUIERE TIME WARNER CABLE POR 33.000 MILLONES / CINCO DIAS	26	1
14/02/14	JAVIER GONZÁLEZ FERRARI, PREMIO NACIONAL DE RADIO / LA RAZON	27	1
14/02/14	90 AÑOS EN EL AIRE / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	28	1
14/02/14	COMCAST, EL NUEVO GIGANTE MEDIÁTICO DE EEUU / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	29	1
14/02/14	EL DIRECTOR DE 'LIBÉRATION' DIMITEIX ENMIG DE LA CRISI PEL MODEL DEL DIARI / ARA	30	1
14/02/14	INTERECONOMÍA TV DEIXA D'EMETRE'S A TOT ESPANYA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	31	1
14/02/14	COMCAST COMPRARÁ TIME WARNER CABLE POR 33.000 MILLONES DE EUROS EN ACCIONES / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	32	1
14/02/14	INTERECONOMÍA TV SERÀ DE PAGAMENT / EL PUNT AVUI	33	1
14/02/14	VOCENTO CORTA LA SEÑAL DE LA TDT A INTERECONOMÍA POR LOS IMPAGOS / EL ECONOMISTA	34	1
14/02/14	EL CONSEJO DE INFORMATIVOS MONTA UN REFERÉNDUM CONTRA SOMOANO / ABC (EDICION NACIONAL)	35	1
14/02/14	LA SIETE SERÀ UN CANAL DE TELENOVEL-LES / EL PUNT AVUI	36	1
14/02/14	DIMITEIX EL DIRECTOR DEL DIARI FRANCÈS 'LIBÉRATION', ENFRONTAT A UNA GREU CRISI / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	37	1
14/02/14	INTERECONOMÍA TV SERÀ DE PAGAMENT I ES VEURÀ EN OBERT A MADRID I VALÈNCIA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	38	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Experiència de diàleg amb espurnes

EL MIRADOR

Jordi Barbeta

Al col·lega Miguel Ángel Aguilar, com als seus contemporanis del Maig del 68, li encanta exercir el realisme a còpia de demanar l'impossible, i aquí i ara l'impossible és aconseguir que hi hagi diàleg amb possibilitats d'acord sobre la qüestió catalana. La prova la va tenir ahir quan va organitzar un debat cara a cara entre dos benintencionats savis de l'economia com l'exministre Carlos Solchaga i el catedràtic i conseller del Banc d'Espanya Guillem López Casasnovas. El mateix Aguilar va admetre al final que "buscant l'aproximació hem propiciat un allunyament considerable".

L'acte, organitzat per l'Associació de Periodistes Europeus i la Fundació Diario Madrid i celebrat al Col·legi de Periodistes, va centrar l'interès dels federalistes, que van poblar majoritàriament l'auditori, però la picabaralla entre l'exministre i el catedràtic va ocupar la major part del temps, reduint el col·loqui a una única intervenció.

Dues frases resumeixen la posició dels dos ponents. Per l'exministre, "és difícil veure res que compensi tots els perills que genera la independència", i pel catedràtic, "el nou no pot ser pitjor que el que tenim".

D'entrada, el ministre va sor-

Guillem López Casasnovas i Carlos Solchaga, ahir al Col·legi de Periodistes

KIM MANRESA

SOLCHAGA

"Res no compensa els perills d'una independència que només pot ser traumàtica"

LÓPEZ CASASNOVAS

"Els joves demanen la seva oportunitat de decidir i el nou no pot ser pitjor que el que tenim"

prendre alguns dels seus coreligionaris federalistes quan no va posar objeccions a la "viabilitat d'una Catalunya independent" i va reconèixer "la capacitat dels catalans de crear un nou Estat amb una administració més eficient". El problema rau, segons el ministre, en el fet que això només podria passar "per art de màgia", per la senzillera raó que "cap govern ni cap partit espanyol no permetrà la separació de Catalunya". Així que, deixant la màgia a part, "no és possible una inde-

pendència de Catalunya que no sigui traumàtica". Va contrastar la intervenció inicial de l'exministre reconeixent fins i tot que la independència tindria alguns avantatges amb l'enumeració de calamitats de tot tipus però sobretot financeres que planarien sobre Catalunya i els catalans, que, segons la seva opinió, acabarien totalment arruïnats, tant que es quedarien no només sense diners, sinó també sense moneda i, sens dubte, sense bancs: "La Caixa i el Banc Sabadell

emigrarien immediatament a Espanya", va vaticinar l'exministre, que va ser corregit en aquest punt per l'únic participant en el col·loqui, que va considerar que més probablement les dues entitats financeres catalanes traslladarien el seu domicili a Luxemburg, ja que potser estarien més fora de perill que en una Espanya sense Catalunya.

El conseller del Banc d'Espanya va retreure que "no es poden construir escenaris tremendistes", que "les noves generacions no saben

qui és Solchaga, no volen que els nostres temors els converteixin en traïdors i demanen l'oportunitat de decidir el seu futur".

Sense posar-se d'acord en els números, en l'únic que van coincidir els dos ponents va ser en el fet que Catalunya pateix un dèficit fiscal excessiu, tot i que Solchaga va reduir l'excés al 2% del PIB, 4.000 milions d'euros que alliberarien Catalunya de retallades, però que, segons la seva opinió, tampoc no són per posar-se així.●

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Con Efe de futuro

Los Príncipes de Asturias inauguran la nueva sede de la agencia ■ Don Felipe afirmó que sus periodistas son «compañeros fieles en el devenir de España»

Z. Ramos/C.G. - Madrid

«**C**onfío en que este medio siga brillando en el mundo de la comunicación con sus periodistas como compañeros fieles en el devenir de España y parte activa de la democracia, la vitalidad y el futuro del país». Con estas palabras, el Príncipe de Asturias, acompañado de Doña Letizia, avaló el futuro de EFE durante la inauguración de la nueva sede central de la agencia en Madrid, acto que han presidido los Príncipes, que fueron recibidos por la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría; la secretaria de Estado de Comunicación, Carmen Martínez de Castro; el presidente de la SEPI, Ramón Aguirre, y el presidente de EFE, José Antonio Vera. «Habéis sido testigos privilegiados de la Historia de España en todas sus vertientes: las más trágicas, las más tristes y las más felices», concluyó.

Potencial de futuro

«La agencia ahora se define por su potencial de futuro, de la mano de la innovación y de la creciente expansión de la lengua española en el mundo», dijo Vera, para añadir después que «se inaugura un edificio adaptado a las necesidades de una agencia de noticias que opera en 180 ciudades de 120 países y es considerada la primera del mundo en lengua castellana». El presidente de EFE también ha recordado que, en el imaginario colectivo, «las tres letras de la agencia se asocian con la información y las noticias. Día a día, ha hecho una crónica puntual y rigurosa del camino de la democracia en España y del proceso de trans-

120
países
y 180 ciudades del mundo son en los que EFE tiene una delegación

90.000
informaciones anuales
distribuye en todos los formatos y en tres idiomas: español, inglés y portugués

Don Felipe y Doña Letizia observan un libro de fotografías en presencia del presidente de Efe, José Antonio Vera

formación y modernización de la sociedad en todos sus ámbitos». Para finalizar, Vera proclamó: «EFE es y quiere ser la casa del periodismo en lengua española con mayúsculas», según ha difundido la propia agencia.

Tras la inauguración, Don Felipe y Doña Letizia recorrieron seis de las quince plantas que la agencia ocupa en el edificio. Después de posar en compañía de los anfitriones, se han dirigido a la redacción de Nacional, donde han sido

recibidos por su director, Carlos Gosch, y la directora de Redacción, María Luisa Apiazu. Posteriormente visitaron el departamento de Deportes, donde se interesaron por la actuación en los Juegos de Invierno de Sochi del patinador español Javier Fernández, cuya competición acababa de finalizar justo cuando estaba visitando la sección. Tras las visitas a las áreas de Nacional, Internacional, Cultura, Deportes, Gráfica, Televisión y Radio, los Príncipes firmaron en el libro de honor de la agencia y mantuvieron un encuentro con las autoridades allí presentes y los patronos de la agencia para después descubrir una placa conmemorativa. En Internacional, Doña Letizia recordó su estancia allí. «Lo que ha llovido, han pasado veinte años!», comentó en este departamento en el que estuvo como becaria en la promoción de 1994. En los 75 años de la historia de EFE, también está muy presente el Príncipe de Asturias. En Documentación le enseñaron una selección de sus fotografías desde la infancia. Entre ellas había una en la que Don Felipe come patatas en el palacio de la Zarzuela y otra en la que buscaba huevos de Pascua con su madre en Mallorca. «Me muero por tener una copia», dijo Doña Letizia.

La inauguración asistieron más de 600 invitados, además de los Príncipes y la vicepresidenta, asistieron los ministros de Defensa, Sanidad y Fomento, Pedro Morenés, Ana Mato y Ana Pastor, respectivamente, el presidente de la Comunidad de Madrid, Ignacio González, y la alcaldesa de la capital, Ana Botella, además de numerosas personalidades de la política, la economía, la sociedad, la cultura y el deporte español.

MÁS DE 600 INVITADOS

MINISTROS

Atrás, el ministro de Defensa, Pedro Morenés; de izda, a dcha. Ana Pastor, Ana Botella y Ana Mato

POLÍTICA

En la imagen, el presidente de la Generalitat valenciana, Alberto Fabra, que acudió con la consejera de Cultura.

EMPRESA

En la imagen, Antonio Garrigues Walker. También asistieron el presidente de Indra y Renfe, entre otros.

PERIODISTAS

Entre los colegas de profesión asistieron Ana Rosa Quintana (en la imagen) entre otros muchos.

Los Príncipes de Asturias inauguran su nueva sede EFE, una agencia de noticias para el siglo XXI

Los Príncipes de Asturias inauguraron ayer la nueva sede de la Agencia EFE. Un edificio tecnológicamente preparado para afrontar los desafíos de la cuarta agencia de noticias del mundo en el siglo XXI. Al acto asistieron invitados del mundo de la economía, la política, la cultura y el deporte. La vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría; la secretaria de Estado de Comunicación, Carmen Martínez Castro, el presidente de la SEPI, Ramón Aguirre, y el presidente de EFE, José Antonio Vera, recibieron a Don Felipe y Doña Letizia a la entrada de la agencia. Esta inauguración abre las conmemoraciones del 75 aniversario de EFE.

TELEVISIÓN - Pág. 77

Jesús G. Fera

Intereconomía deixa d'emetre en obert

La situació econòmica del grup força la cadena a refugiar-se a les plataformes de pagament

Intereconomía inicia una nova etapa com a canal de pagament. L'emissió per TDT es va interrompre ahir de manera sobtada com a conseqüència dels impagaments reiterats de l'empresa.

A. CASTELLVÍ / À. GUTIÉRREZ

BARCELONA. La profunda crisi que pateix des de fa mesos Intereconomía ha acabat provocant la desaparició del canal de la TDT. Ahir a la una de la matinada, just després que s'acabés *El gato al agua*, la graella habitual va quedar substituïda per una bola del món sobre la qual es veia el missatge "Pròximament, nova programació", sense cap més informació, ni el logotip ni el nom de la cadena.

L'empresa va trigar dotze hores a reaccionar: fins al migdia no va donar cap explicació sobre què estava passant. I ho va fer a través d'un comunicat en què subratllava que no tancava el negoci televisiu, tot i que admetia que deixava de ser una televisió en obert d'abast estatal. Així, la cadena seguiria funcionant a través d'internet –l'emissió per la web d'Intereconomía no es va interrompre en cap moment–, de "les principals plataformes de pagament" –que no especificaven– i, en el cas de Madrid i el País Valencià, a través de les llicències locals de què disposa i que, fins ara, ofereixen el segon canal del grup, InterTV. Ono i Imagenio ja comptaven amb Intereconomía a la seva oferta de canals. I l'altra gran plataforma, Canal+, explicava a l'ARA que, de moment, no hi ha cap previsió perquè s'hi incorpori.

El grup presidit per Julio Ariza assegurava que tot plegat forma part "d'una estratègia de reestructuració empresarial i d'aposta per un nou model de negoci multimèdia". Però la notícia arriba quan Intereconomía arrossega més problemes econòmics que mai: ha prescindit de 300 treballadors, suma sis mesos de salaris endarrerits, ha deixat d'imprimir *La Gaceta* i ha reduït la graella pràcticament a un únic programa, *El gato al agua* (i a la connexió, els matins, amb el magazín radiofònic de Federico Jiménez Losantos a esRadio).

L'últim front que ha esclatat és el de la relació amb Vocento. El grup Intereconomía és propietari d'un 25% de la societat Net TV, que opera un múltiplex –quatre canals– de la TDT. L'accionista majoritari de la

01

L'ÚLTIM PROGRAMA

01. Javier Algarra presenta *El gato al agua*, l'únic programa de producció pròpia que ofereix actualment Intereconomía. 02. Després de l'edició d'ahir, l'emissió es va tallar i va aparèixer un rètol que anunciava "Pròximament, nova programació".

Inesperat
L'emissió es va tallar de matinada i sense previ avís

companyia, amb un 55%, és Vocento, editora del diari *Abc*. Intereconomía llogava a Net TV la freqüència per la qual emetia. Però, des de fa ja uns anys, incomplia els pagaments. Segons es desprèn de l'última memòria publicada de la companyia, el deute el 2012 podria arribar ja a uns 10 milions d'euros.

Intereconomía reconeixia que la desaparició de la TDT s'emmarcava en una "negociació" amb Vo-

cento sobre la qual no dóna més detalls. Diversos mitjans, però, apunten que hauria estat Vocento qui ha forçat la fi de les emissions d'Intereconomía com a conseqüència de l'impagament de les quotes corresponents.

A l'espera del Suprem

El tancament d'Intereconomía, sumat al de MTV –que divendres passat va convertir-se també en un canal de pagament–, dibuixa un possible escenari de futur per a Net TV. El Tribunal Suprem ha dictaminat que s'eliminin nou canals de la TDT, dels quals dos han de sortir d'aquest grup. Amb aquests dos exilis a la televisió de pagament, ja només estan ocupades les freqüències de Disney Channel i de Paramount Channel.

En aquest panorama, però, podria entrar-hi un nou actor, el Reial Madrid. Intereconomía negociava a finals de l'any passat la venda de la seva freqüència perquè el club pogués fer arribar el seu canal corporatiu arreu d'Espanya –alhora que Intereconomía volia anar, de lloguer, al canal de MTV. —

02

Vint mesos de caiguda lliure

19-06-2012

ERO per a 160 treballadors

L'estiu del 2012 Intereconomía va presentar un ERO que va acabar amb 160 treballadors acomiadats. El març de l'any passat s'hi van sumar 140 sortides més arran d'un altre ERO.

19-07-2013

Canvi de seu obligat

Intereconomía va ser expulsada de l'edifici on tenia la seu pels reiterats impagaments del lloguer i va haver de buscar una nova ubicació a corre-cuita.

16-10-2013

Protestes dels extreballadors

Empleats de la cadena que havien estat acomiadats van iniciar una campanya a les xarxes per denunciar que encara se'ls devien les indemnitzacions i els sous de fins a sis mesos.

04-12-2013

Pedrrol, acomiadat

El canal va rescindir el contracte a Josep Pedrrol, presentador de *Punto pelota*, a qui devien sis mesos. L'espai va continuar, però l'audiència es va enfonsar.

26-12-2013

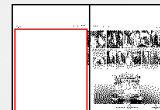
Tanca 'La Gaceta' en paper

Després de deu dies de vaga el diari del grup, *La Gaceta*, es va deixar d'imprimir. Feia un mes que només es distribuïa a Madrid per problemes econòmics amb la rotativa de Saragossa.

13-02-2014

Adéu a la televisió en obert

Sense previ avís, l'emissió de la cadena es va aturar de matinada, tot i que continuava per internet. Hores després el grup anunciava que deixa la TDT i s'instal·la a les plataformes de pagament.

Fotos: C. Pastrano, G. Pérez y Javier Fdez.-Largo

El director de LA RAZÓN, Francisco Marhuenda, en un momento de su intervención acompañado por Alfonso Ussía

«RESPETO, LIBERTAD Y TRABAJO»

El columnista de LA RAZÓN Alfonso Ussía ejerció de anfitrión y presentó a Francisco Marhuenda diciendo que «hay una expectación increíble». Con su sello singularísimo, el columnista y escritor afirmó que «hace seis años que Francisco Marhuenda fue nombrado director de LA RAZÓN. Ha dirigido LA RAZÓN en los momentos más duros que ha podido tener un periódico impreso. Ha sido y es un gran

director», para añadir después que «no ha dejado en la calle a ningún trabajador». Ussía, que afirmó que «está muy orgulloso» de trabajar en este periódico, comentó algunas de las virtudes que, a su juicio, tiene este diario: «Respeto, libertad, buen gusto y trabajo». También subrayó algunas de los principios fundamentales de este periódico como «su defensa de la libertad y su lealtad a España y la Corona».

Manuel Cobo, miembro del comité de Política Local del PP, y el periodista Antonio Carmona

Ignacio Echevarría, presidente de la Asamblea de Madrid

«El periódico de papel tiene un gran futuro»

El director de LA RAZÓN, Francisco Marhuenda, participa en el Foro de Nueva Economía Forum

Cecilia García

MADRID- «En nuestra profesión hay mucho catastrofista, pero yo creo que los periódicos en papel tienen un enorme futuro, igual que los libros». Así comenzó el director de LA RAZÓN, Francisco Marhuenda, su intervención en el desayuno informativo organizado por Nueva Economía Fórum, tras comentar que su experiencia como director en los seis años que lleva en el cargo «han sido difíciles, pero muy satisfactorios». Este diario, que celebra su décimo quinto aniversario en los quioscos, «es hoy uno de los periódicos más influyentes de España. Hemos intentado hacer un periódico moderno, ágil y del siglo XXI. No podemos mirar al pasado, porque en la prensa hemos sufrido numerosas crisis y nos reinventamos permanentemente, ya que un periódico es el reflejo de la sociedad. La parte difícil es la venta porque comprar un periódico es un acto de fe: los lectores, cada día, tienen que buscar un quiosco, algo que cada vez es más difícil de encontrar, pagar 1,40 euros y llevárselo». Marhuenda no ha obviado que la

crisis ha golpeado con dureza al sector periodístico «en la publicidad y las ventas», pero también ha insistido en que la supervivencia de los diarios pasa por sustentarse en una empresa «saneada y solvente. Los periódicos somos ahora una empresa y tenemos que pensar en nuestros clientes».

Eficacia y competitividad

En ese sentido, subrayó que «tenemos que hacer los deberes. Como en cualquier sector empresarial, quien no es eficaz desaparece y lo seremos cambiando el modelo de negocio y siendo competitivos. Lo primero es tener una empresa fuerte detrás y después tener muy claro cuál es tu lector. Nosotros decimos que somos un periódico de derechas, y no pasa nada. Intentamos no ser sectarios y no insultar a nadie». Sobre el futuro del periodismo escrito, el director del diario LA RAZÓN abundó en la idea de que «tenemos que ser serios y honrados en nuestra línea editorial y crear un producto cuya información esté muy elaborada. Tenemos que aportar noticias con un valor añadido, porque la gente las sabe. No pode-

mos hacer un periódico que sea del día anterior».

Al final de su intervención, Francisco Marhuenda abundó en qué papel juega la prensa en internet. En ese sentido abogó por la cohabitación y complementariedad entre el periódico en papel y digital y apuntó la necesidad de que «hay que formar parte de grupos empresariales, en una economía de escala... Yo ahora mismo me puedo

FUSIONES DE MEDIOS

«Las fusiones no aportan absolutamente nada y tendrían un coste personal enorme», afirmó

montar un periódico digital y, con todo el respeto, me cojo a tres o cuatro becarios... Así es muy fácil, porque tiene un bajo coste. Pero un periódico de papel es otra cosa». También puntualizó sobre esa corriente de usuarios que defienden en internet el «gratis total». «Queremos que bajen las películas, los libros, los conciertos y los periódicos pero hay que pagar». También

afrontó uno de los grandes retos de la Prensa: cómo rentabilizar todos sus formatos. Recordó que un diario de referencia mundial como «The New York Times» ha llegado al millón de suscriptores, «pero su publicidad vía internet no llega al 10 por ciento del total». Con respecto al tan citado «muro de pago» —pagar por contenidos—, Marhuenda prefirió ser prudente: «Es una barrera complicada, pero habrá que cruzarla... Eso sí, será necesario actuar con mucha mesura».

En el turno de preguntas, los asistentes pusieron sobre la mesa las fusiones entre distintos periódicos. Marhuenda fue tajante: «Las fusiones no aportan absolutamente nada. Había dos diarios de izquierda en España y uno de ellos desapareció, no se unió a «El País». Además, las fusiones tendrían un coste personal enorme. Por lo que yo sé no hay nada de nada, pero la rumorología no hay forma de pararla». Con respecto a la situación financiera del periódico, Marhuenda afirmó que 2013 se ha cerrado

con unas pérdidas «muy controladas» de 1,6 millones de euros, aunque ha dicho que «no estoy satisfecho con este resultado porque es muy malo perder».

Marhuenda también abordó la actualidad política y económica. Sobre el vídeo de la Infanta afirmó que él nunca lo habría emitido. «Ya sabemos que desde hace años hay una campaña para deteriorar la imagen de la Corona. Éticamente hay cosas que no se deberían emitir porque no aportan nada y hacen daño a las personas. El «todo vale» es arriesgado». Asimismo afirmó estar en contra de las ruedas de prensa sin preguntas, y sobre la política de comunicación del presidente del Gobierno señaló que, dadas las «difíciles» circunstancias en las que trabaja el Ejecutivo, Rajoy tiene su «propia estrategia que no le va mal». Por su parte, ante la situación que se ha creado en Navarra, con el anuncio del PSN de que estaría abierto a un pacto con Bildu, subrayó que «además de tenerle un gran respeto a Yolanda Barcina, sobre todo me inquieta la alegría que tiene Arnaldo Otegi. El PSN debe tener muchísimo cuidado».

El presidente de la Asamblea de Madrid, Ignacio Echevarría, el vicepresidente del Grupo Planeta, José Crehueras, el titular de Justicia, Alberto Ruiz-Gallardón, el presidente de LA RAZÓN, Mauricio Casals, la delegada del Gobierno de Madrid, Cristina Cifuentes, y el vicepresidente de Atresmedia, Maurizio Carlotti

El director de RNE, Alfonso Nasarre, y el portavoz de la Casa Real, Javier Arenas

El director general de Ifema, Fermín Lucas, posa junto a Paloma Segrelles

El ex ministro de Economía Rodrigo Rato

El magistrado del Tribunal Constitucional Enrique López

El marqués de Cubas y el ex presidente de Castilla-La Mancha, José María Barreda

La periodista Pilar Ferrer posa con el magistrado de la Audiencia Nacional José Luis Requero

La delegada del Gobierno en Madrid, Cristina Cifuentes, conversa con Cristina López Schlichting

El presidente de Mensajeros de la Paz, el Padre Ángel

José Antonio Sánchez, presidente de Telemadrid, con Enrique Cerezo

José Crehueras con el diputado de Convergencia Josep Sánchez-Llibre

Intifada a TV3

Els treballadors de TV3 i Catalunya Ràdio proten temps protestant per la seva situació.

TEXT: L. VIRGLI

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) viu en un estat de revolta permanent. Els 2.020 treballadors de la plantilla exigeixen que es negociï un nou conveni col·lectiu que doni estabilitat als salaris i que s'acabi la política d'acomiadaments i retallades que ha endegat el seu president, Brauli Duart, de qui reclamen amb indignació la seva dimissió. L'anterior conveni col·lectiu va quedar sense vigència el passat 31 de gener i, davant la falta de resposta, els sindicats de la CCMA han organitzat un calendari de vagues parcials que es perllongarà, en dies alterns, durant tot el mes de febrer.

Tothom està d'acord que la situació de la CCMA és insostenible financerament. Sobre un pressupost pel 2014 de 293 milions d'euros, la Generalitat n'aporta, via subvencions, 225 milions. Però les discrepàncies sorgeixen en la distribució de la despesa. Mentre la direcció de la CCMA vol carregar-ho sobre les nòmines dels treballadors, amb una rebaixa addicional del 13%, aquests contraataquen amb un seguit de mesures d'estalvi, com ara els exorbitants sous

d'algunes "vedettes", els salaris fora de conveni que hi ha i que s'amaguen o l'adquisició de programes externs que costen un ronyó.

L'ESCÀNDOL DE LES PRODUCTORES

Veiem algunes "perles". Més del 25% del pressupost de la CCMA es destina a productores externes, amb l'objectiu declarat de "dinamitzar" el sector audiovisual català. Mònica Terribas, la presentadora d'El Matí de Catalunya Ràdio, cobra un salari anual de 260.000 euros, que pot arribar als 420.000 si assoleix els incentius fixats. El president de la CCMA se'n va als 129.000 euros.

Mentre es retallen els salaris, es mantenen contractes caríssims com la Fórmula 1, que costa uns cinc milions d'euros

La 'carnisseria laboral' perpetrada per l'amic de Francesc Homs a la COM i a la XAL és el referent que tenen els treballadors

Hi ha un grup de 117 privilegiats amb salaris superiors als 70.000 euros. El contracte amb Mediapro per les retransmissions de les curses de Fórmula 1 és confidencial, però se sap que supera els cinc milions d'euros per

EL BRAÇ EXECUTOR

Brauli Duart és una persona de l'estricta confiança del conseller de Presidència, Francesc Homs, i un executor implacable de les instruccions que rep del Palau de la Generalitat. Antic militant de Bandera Roja, aquest valencià gris i discret va entrar a treballar a l'administració pujolista el 1985, quan tenia 24 anys, on va anar ocupant diversos càrrecs de confiança en la direcció general de Seguretat del departament d'Interior. Típic buròcrata de partit, a Brauli Duart també li agrada la bona vida a costa de l'erari públic, com ho demostra l'ús intensiu i abusiu que feia de la tarja de crèdit oficial quan era conseller de la CCMA.

temporada. La productora Minoría Absoluta (responsable dels programes Polònia i Crackòvia) factura cada any a TV3 uns 10 milions d'euros, etc.

Els treballadors es consideren l'ase dels cops de les restriccions pressupostàries de la CCMA. La plantilla ja ha patit una disminució acumulada del 12% dels seus salaris en els últims quatre anys, s'ha procedit a l'acomiadament de 400 treballadors amb contractes temporals i, després de l'ERO presentat per l'empresa l'any passat, 269 empleats s'han acollit a la baixa voluntària. La finalització del conveni col·lectiu i l'anunci de noves retallades salarials han exacerbat els ànims. A això s'hi afegeix la controvertida externalització del departament comercial de la CCMA, que és l'altre pulmó de l'empresa per quadrar els pressupostos, que es disputen aferrissadament el Grup Godó i el Grup Z.

CAMPANYA CONTRA ELS SINDICATS

TV3 i Catalunya Ràdio són la "nineta dels ulls" del govern d'Artur Mas. El departament de Presidència sap que aquests mitjans públics són un instrument fonamental per difondre l'aposta sobiranista i per això, malgrat les gravíssimes dificultats financeres de la Generalitat, mira de no trencar la corda. Però els sindicats no estan per orgues i estan disposats a arribar fins al final en la defensa dels drets de la plantilla, molt cremada pels últims esdeveniments.

A més, des dels rengles de l'independentisme conservador s'ha llençat una campanya de comentaris i insídies a través d'Internet on s'acusa els treballadors de TV3 de ser uns "privilegiats" pels salaris que cobren i d'estar manipulats per CC.OO., amb l'objectiu de desgastar el procés sobiranista. Aquestes acusacions encenen encara més els ànims dels empleats de la CCMA, que argumenten que les retallades han disminuït el seu poder adquisitiu en un 30% i que han afectat de manera molt especial les categories salarials més baixes, amb nòmines mileuristes.

El conseller Francesc Homs, responsable polític de la CCMA, té mala peça al teler i topa amb una veritable "intifada" a TV3 i a Catalunya Ràdio que amenaça d'anar a més en les pròximes setmanes. Els treballadors de les emissores públiques de la Generalitat són molt conscients de la "carnisseria laboral" que un home de la màxima confiança del conseller de Presidència, Francesc Pena, ha perpetrat a COM Ràdio i a la XAL i temen que Brauli Duart acabi fent el mateix amb mètodes semblants. ▲

Un grupo de manifestantes protesta en Beirut (Líbano) por las detenciones de periodistas en El Cairo (Egipto). / REUTERS

CENSURA DE LA JUNTA MILITAR

El canal Al Yazira es blanco de una persecución judicial sin precedentes, mientras la propaganda estatal alienta el hostigamiento contra los periodistas extranjeros

Egipto acalla la libertad de prensa

FRANCISCO CARRIÓN / El Cairo
Especial para EL MUNDO

Tres años después de la revolución que voceó el fin de las mordazas, la libertad de expresión vive horas bajas en Egipto. La junta militar parece decidida a remachar el último clavo en el ataúd de la prensa. En un caso sin precedentes, 20 personas —entre ellas, cuatro extranjeras— vinculadas supuestamente con la televisión catari Al Yazira serán juzgadas a partir del 20 de febrero. La fiscalía acusa a los 16 egipcios de pertenencia a grupo terrorista. A los extranjeros, en cambio, les culpa de proporcionarles información, equipos y financia-

ción para difundir noticias falsas.

La compañía catari, a la que las autoridades consideran portavoz de los Hermanos Musulmanes, asegura que sólo nueve de los 20 procesados son empleados del canal. En el listado figuran dos británicos y la holandesa Rena Netjes, que huyó del país la semana pasada. Según la fiscalía, los acusados integraban la *célula del Marriot*, bautizada así por el lujoso hotel cairota donde se alojaban el australiano Peter Grete, el egipcio con pasaporte canadiense Mohamed Fahmi y el egipcio Baher Mohamed. Los tres, trabajadores de la emisora en inglés de Al Yazira, fueron deteni-

dos a fines de diciembre y permanecen en la cárcel de Tora, a las afueras de la capital. La justicia sostiene que el grupo estableció una sucursal mediática de la Hermandad, catalogada como «grupo terrorista». «Mi único delito es tener contactos de Hermanos Musulmanes en el móvil como cualquier otro periodista en Egipto», ha denunciado Fahmi en una carta escrita desde prisión.

Antes incluso de inaugurarse el proceso judicial, el universo catódico ha dictado sentencia. Una televisión local difundió la semana pasada las imágenes de la detención de los tres reporteros, acompañadas por la banda sonora del

filme estadounidense *Thor, el mundo oscuro* en una señal más de la grotesca demonización que padece Al Yazira. La persecución se inició la noche del golpe de Estado, cuando las autoridades clausuraron los canales afines a la Hermandad. En agosto, tras el brutal desalojo de las acampadas que dejó más de 600 muertos, Al Yazira Mubasher Misr —la crítica filial egipcia— trasladó sus estudios a Doha. «No hubo más remedio que abandonar el país», explica por teléfono a EL MUNDO Emad el Din, cámara de la cadena *exiliado* en el emirato.

Desde entonces la parrilla cubre diariamente las manifestacio-

nes islamistas a través de las grabaciones de sus participantes. «Es imposible tener equipos sobre el terreno. La amenaza no solo es ya la policía o el ejército sino también la gente corriente. «A un reportero de Al Yazira le pueden linchar sin ninguna compasión», agrega El Din.

La caza no se limita a la red catari. Con los medios locales pre-

Tres periodistas permanecen en la cárcel por dar voz a la Hermandad

La filial egipcia de la cadena Al Yazira tuvo que trasladar sus estudios a Doha

gonando teorías conspirativas, los reporteros extranjeros se han convertido en blanco. «Se enfrentan a serias dificultades para desempeñar su trabajo. No sólo de las autoridades sino también de una parte de la población que cree que los medios extranjeros están apoyando a la Hermandad», reconoce a este diario Soazig Dollet, responsable regional de Reporteros sin Fronteras. Según el Comité para la Protección de los Periodistas, Egipto fue en 2013 el tercer país más peligroso para la profesión tras Siria e Irak.

Lejos de amainar, el hostigamiento —denunciado por organizaciones de derechos humanos y gobiernos occidentales— no cesa. A finales de enero el periódico privado *Al Wafd* acusó a los corresponsales extranjeros de haber recibido 3.000 millones de dólares para «ensuciar la revolución y difamar al ejército». Entre las varias decenas de periodistas atacados durante las últimas semanas, figuran tres españoles que fueron asaltados por una turba en la plaza Tahrir.

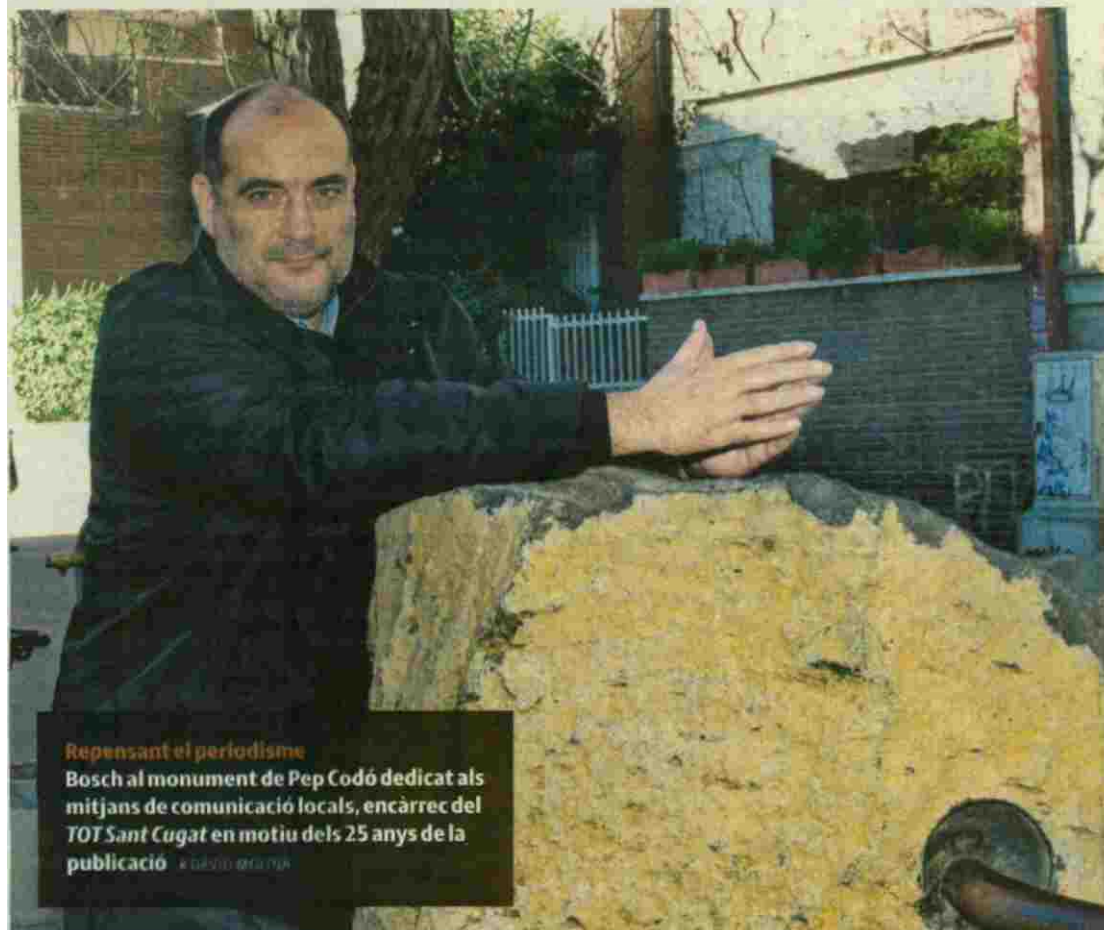
Entrevista

Xavier Bosch

Periodista i escriptor

“M'agrada que les tres novel·les siguin de ficció amb realitats amagades”

La història continua El dijous 20 de febrer sortirà a la venda *Eufòria*, la tercera part de la novel·la *Se sabrà tot* (2009) i que va continuar amb *Homes d'honor* (2012), del periodista i escriptor santcugatenc Xavier Bosch. És tracta d'un thriller periodístic que torna a protagonitzar el periodista Dani Santana

Repensant el periodisme

Bosch al monument de Pep Codó dedicat als mitjans de comunicació locals, encàrrec del TOT Sant Cugat en motiu dels 25 anys de la publicació

És la tercera novel·la que protagonitza Dani Santana. Ha creat un personatge molt potent!

Els editors diuen que sí. Jo no ho sé. De moment, en Dani Santana l'hem posat dirigint un diari i dimitint, l'hem tingut fent un programa de televisió, i aquí, per diverses circumstàncies, perquè l'han intentat assassinar i està enguixat de dalt a baix, es veu forçat a entrar en el món de les noves tecnologies i muntar un diari digital amb els seus companys de clínica. El que m'agrada és posar el Dani Santana en diferents situacions periodístiques.

Serà l'últim Santana, o la història seguirà avançant?

De moment no em plantejo més "Santanes", però no descarto que n'hi hagi més.

Situa el personatge dins el món del periodisme digital.

El periodisme és el teló de fons. Cadascuna de les novel·les del Dani Santana em serveix per reflexionar sobre la feina periodística i per explicar al lector, que normalment no és periodista, l'entrellat de la nostra professió. Cap de les històries descabdella el periodisme digital, però sí que és allà on passen les coses.

Introdueix també la figura d'un 'hacker', un personatge complex per la seva doble moral. Quin paper té en la història?

Bradley Manning, Julian Assange, Wikileaks, han obert unes portes al periodisme perilloses però que també són transparents. El debat ètic de fins on es pot investigar és molt curiós. Un hacker és un pirata i per definició aconsegueix la informació de manera no lícita. Però hem vist que hi ha informació molt rellevant, com l'espionatge dels Estats Units, que és molt significativa i molt important per a la població. Aquest debat, entre ètica i periodisme, també el trobem a la novel·la.

Quanta realitat i quanta ficció hi ha a la novel·la?

A mi m'agrada que les tres novel·les siguin de ficció real. Explico realitats amagades. Aquí una realitat amagada que explico és, més enllà de les retallades, com hem arribat a arruïnar el sistema sanitari que teníem.

Com arriba a aquesta conclusió?

Això va començar per Twitter, amb un lector que va contactar amb mi i que em va dir que tenia una bona història per al Santana. Aquest lector va ser visitador comercial d'una farmacèutica durant dotze anys. Vam quedar en un hotel de Barcelona d'amagat, em va explicar la història fil per randa, i tota la història que em va explicar ell és el que he convertit en novel·la. Canviant els noms del medicament i de l'empresa farmacèutica, és clar.

És a dir, estem parlant d'una història completament real!

És una font real i fidedigna. Per tant, les dades que dono són les dades que em dona ell. Ell no només triplicava el seu sou amb comissions, sinó que hi ha metges que han duplicat i triplicat el seu sou gràcies a receptar més medicaments dels que hauria calgut. Aquesta pràctica cada vegada és menys habitual, perquè hi ha més controls, però durant molts anys ha estat un *modus vivendi* molt important al nostre país.

L'altra trama de la novel·la la protagonitza un magnat que vol fer un parc d'atraccions a Barcelona.

Aquí arriba un dels homes més rics del món, que viu obsessionat per sortir a la llista Forbes. És un magnat mexicà que ha fet molta pasta amb la telefonia mòbil i que vol diversificar els seus negocis. Decideix muntar a Europa el parc temàtic més gran i tot plegat tria una població a 60 quilòmetres de Barcelona. Aquí es produeix una doble lluita entre el poder, els interessos d'aquest senyor, i la ciutadania. Digue-li ficció també.

Hi ha també paral·lelismes entre vostè i el Dani Santana?

Per fugir d'aquesta pregunta el que he fet és que el Dani Santana l'hagin intentat matar i estiguí enguixat de dalt a baix durant bona part de la novel·la. Ho faig perquè la gent vegi que els paral·lelismes que s'han establert entre la seva vida i la meva tenen un punt on comencen a divergir.

No troba paradoxal que ens interessin molt les novel·les on es fa periodisme d'investigació i en la realitat cada vegada es fa menys?

N'hi ha menys perquè és car i els amos dels mitjans estan menys disposats a apostar-hi. Però encara n'hi ha i encara se'n fa de molt bo. A més, els digitals i els blocs són una oportunitat més per penjar aquestes coses. Això és el que fan el Dani Santana i els seus companys: muntar un diari digital per poder investigar i publicar el que volen ells, i no allò que els amos dels mitjans pretenen silenciar. Per fugir de totes aquestes pressions i ser més independents creen aquesta sortida, que jo crec que és una molt bona sortida pel periodisme.

D'on ve el nom d'Eufòria?

El nom del medicament sobre el qual investiguen el Santana i els seus companys és un antidepressiu d'última generació, un medicament ètic, és a dir, la farmacèutica encara té la patent i no hi pot haver un genèric. Vaig pensar que *Eufòria* era un bon títol, d'una sola paraula, fàcil de recordar i que marca el tema de la novel·la.//

➔ **Pere Fernández**

✉ redaccio@diariensantcugat.cat
📍 @PereFPoveda

LA CRÒNICA

Ivan Vila

El recurs del periodisme

Es va recordar el tiroteig al portal del carrer Girona, i el mort, el jove policia Francisco Anguas, i que l'única gestió que aquella nit fatídica va fer el cap superior de policia de Barcelona va ser demanar el trasllat del cos de l'hospital Clínic a una comissaria, i que va ser allà on se li va fer una autòpsia del tot irregular. Es van recordar moltes coses ahir a la Casa del Llibre de Barcelona, on es presentava el llibre *Salvador Puig Antich, cas obert* (Angle Editorial), del periodista d'El Punt Avui Jordi Panyella. També que es van amagar i manipular proves, que les úniques dues bales que es van conservar són les que els metges de guàrdia del Clínic van extreure al ferit Puig Antich, que els projectils que van matar Anguas es van esfumar i que no es van recollir els casquets ni es van peritar les armes dels polícies que havien participat en la detenció de l'anarquista. I que el cas va acabar en mans d'una justícia que "no vestia de negre, sinó de caqui" –com va dir citant el llibre el jutge Santiago Vidal–, d'un tribunal integrat per cinc militars, dels quals només un era jurista. I com aquell sinistre simulacre de procés es va encavalcar amb l'assassinat de Carrero Blanco i com tot es va precipitar fins a la sentència de mort i l'execució, el 2 de març del 1974. Es va recordar fins i tot la manca de reacció de l'oposició democràtica, ni que fos de passada, ja que ahir del que tocava par-

Vidal, a l'esquerra, i, al seu costat, Panyella, ahir a la Casa del Llibre de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

lar era dels fets, que és del que parla el llibre. I de la recerca de justícia i la recerca de la veritat, que sovint són la mateixa cosa. Es va recordar també que les quatre germanes, ahir presents, de l'executat –o l'assassinat legalment, única denominació possible segons Vidal– durant anys no van poder fer res més que encarregar misses i posar esquesles coincidint amb els aniversaris de la mort del seu germà Salvador. Però també es va recordar –ho va fer l'advocat Sebastià Martínez, que va ser qui amb la seva sòcia Olga de la Cruz ho va

tirar endavant– com finalment es va sol·licitar un recurs extraordinari de revisió del cas, un procediment només possible si s'acredita la nul·litat del procediment per la falta de legitimitat del tribunal o si apareixen proves noves. Es complien els dos criteris, entén Vidal, el primer, per raons òbvies, i el segon, perquè es van aportar els testimonis d'aquells metges de guàrdia que van treure les bales a Puig Antich, i també un estudi infogràfic que acreditava la impossibilitat que totes les que tenia al cos el policia sortissin de la pistola del condemnat. I

es va recordar que, tot i així, tot i les evidències, el Suprem, en el democràtic 2007, va rebutjar el recurs per majoria de tres a dos. Els tres: un ultraconservador i dos militars de passat franquista. De fet, l'autor va recordar que el llibre presentat ahir és fruit d'aquell recurs avortat: a Panyella li va quedar "l'amargor" que aquell segon simulacre, que ell va cobrir informativament, no s'havia explicat bé, no l'havia explicat bé. I hi va començar la capbussada. Periodística. Perquè ahir es va parlar de periodisme, el que grata i busca la veritat, i per tant, pot

arribar a fer justícia. Literalment, ja que el llibre aporta més proves noves, més testimonis que desmunten la versió oficial i poden fonamentar una nova petició de recurs de revisió. Es va parlar del fil periodístic del cas, indestruïble de la lluita de la família Puig Antich, i que va de Ramon Barnils a Panyella, passant per Francesc Escribano, que va escriure un altre volum referencial sobre l'afer. Vidal va vindicar aquest periodisme que ara aporta "llum a un dels casos més foscos de la història judicial del nostre país", a còpia d'arribar a on no arriba la justícia i que fa pujar els colors –i qui ho admetia era jutge– al col·lectiu judicial i una classe política incapaç, fins ara, d'anul·lar els judicis franquistes. Perquè sí, també es va parlar, ni que fos de passada, que tocaven els fets, de política. Per exemple, del manifest a favor del dret a decidir subscrit per 31 juristes, entre ells Vidal, que va apostar que tard o d'hora, si no un tribunal espanyol un d'una república catalana, acabarà per anul·lar el judici i la sentència. Serà una victòria parcial –va admetre–, perquè Puig Antich és mort i així seguirà, però es netejarà una taca. Mentrestant, l'autor convidava a llegir el llibre, bandera d'aquesta causa. "Emprenyeu-vos, revolteu-vos, indigneu-vos amb ell, i feu-ne de banderers." És la manera –va cloure Panyella– que "potser un dia se n'escriu un altre que es pugui titular *Salvador Puig Antich. Cas resolt*". ■

Mediaset volverá a pagar dividendo gracias a la mejora de sus márgenes

Los expertos prevén que este año duplique beneficios con respecto a los de 2013

Arantxa Rubio MADRID.

Todavía habrá que esperar hasta el próximo día 27 para conocer los resultados de Mediaset correspondientes al pasado ejercicio, pero las estimaciones que hacen los analistas son, por ahora, de simple continuidad. El consenso de mercado que recoge FactSet prevé que haya ganado 51 millones de euros y fija sus ventas en 825 millones de euros. Con estos datos, sitúan su margen de beneficio en el 6 por ciento, levemente por encima del año pasado (ver gráfico).

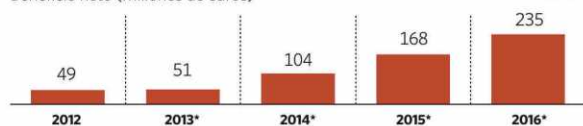
Sin embargo, el optimismo mejora para este año, ya que los bancos de inversión estiman que el grupo duplique sus beneficios en 2014 con respecto a los de 2013, hasta los 104 millones de euros, y también que aumente las ventas hasta los 896 millones de euros. Un dato que eleva el margen neto de la compañía, ya que ésta sitúa sus costes en 780 millones (incluido el Mundial).

Todo esto ha provocado que se creen las condiciones necesarias para que Mediaset vuelva a retribuir a sus accionistas en 2014. Aun con todo, el pago no se confirmará hasta que lo apruebe el consejo de administración. Supondrá el siguiente dividendo después de los 0,14 euros por acción que repartió en 2012 (con cargo a los resultados del año anterior), ya que el de 2013 (con cargo a los resultados de 2012) fue cancelado.

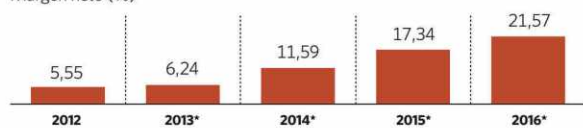
Se prevé que la compañía abone el dividendo a sus accionistas en

Retorna a un margen de beneficio de doble dígito

Beneficio neto (millones de euros)

Margen neto (%)

	DIVIDENDO (EUROS)	RENTABILIDAD/DIVIDENDO (%)
2004	1,01	7,12
2005	0,70	11,21
2006	1,18	12,60
2007	1,28	12,95
2008	1,30	8,48
2009	0,87	2,91
2010	0,20	3,88
2011	0,35	1,74
2012	0,14	0,34
2013	Cancelado (a cuenta benef. 2012)	-
2014	0,19*	2,12

(*) Previsión.

Fuente: Mediaset, FactSet y Bloomberg.

elEconomista

abril o mayo, fecha en la que ha hecho frente a este pago los últimos años, y que éste sea de 0,19 euros por título, con una rentabilidad del

2,12 por ciento, lejos del 12 por ciento que alcanzó en 2007.

La media de firmas de inversión que la sigue, estima que su caja se

Sube un 170% desde sus precios mínimos

Los títulos del grupo de comunicación suben casi un 9 por ciento en bolsa en lo que va de año. Sin embargo, los expertos creen que está sobrevalorada, y a precios actuales no le otorgan más recorrido al alza. Y es que ha subido ya un 171 por ciento desde que en mayo de 2012 marcara sus precios mínimos en los poco más de 3 euros por título, muy por debajo de los casi 9 euros en los que cerró ayer. Por el momento, los expertos no aconsejan tomar posiciones.

liones en los últimos tres meses del año. Teniendo en cuenta que entre los meses de septiembre y diciembre se cobran los ingresos publicitarios de los meses de verano, que suelen ser algo más flojos, podría tratarse de una estimación bastante optimista. Por tanto, los meses fuertes de parrilla publicitaria, que son los del último trimestre del año, se cobran en 2014. Las estimaciones de las firmas de inversión reflejan que la caja de Mediaset podría aumentar a fin de año hasta los 185 millones de euros, es decir, un 45 por ciento más que el año pasado.

Con estas condiciones, los analistas prevén que su margen de beneficio llegue a ser de doble dígito este ejercicio. "Ya se ha producido el punto de inflexión. El problema es la velocidad de esa recuperación", afirman desde la propia compañía. De confirmarse estos datos, esto significa que de cada 100 euros de ingresos algo más de 11 se convertirán en beneficios para el grupo. Eso sí, esta cifra todavía está lejos de alcanzar los históricos márgenes del 45 por ciento que tenía en 2007, aunque se puede decir que Mediaset va por buen camino, ya que para 2016 y 2017 los analistas sitúan sus ventas por encima de los 1.000 millones.

El 'pelotazo' del Mundial

Para los medios de comunicación, el mercado de la publicidad supone una de las principales fuentes de ingresos. Y a este respecto, Mediaset acapara el 43,5 por ciento del mercado publicitario, una cifra que este año podría aumentar gracias al Mundial de fútbol que se disputará en Brasil. De hecho, la media de bancos de inversión que la sigue prevé que los ingresos publicitarios se incrementen un 9 por ciento entre 2014 y 2015, pero que el conjunto de la tarta publicitaria no alcance los 2.000 millones de euros hasta 2016.

situó en 2013 en unos 127 millones de euros. Fuentes de la compañía aseguran que "este año se puede distribuir parte de la caja que no es necesaria para la sociedad, para continuar con la política de dividendo histórica, que supone un 80 ó 90 por ciento de *pay out*", que es la parte de los beneficios que dedica la empresa al pago de dividendos.

Sin embargo, también aseguran que, a septiembre de 2013, esta caja era de 85 millones de euros, por lo que para cumplir las estimaciones del consenso de mercado tendría que haber aumentado 42 mi-

NOU PROJECTE

Mediaset fa de La 7 un canal de telenovel·les

► La nova oferta, que s'inaugura avui, es nodreix de serials de Televisa

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Davant l'abundant oferta de televisions en obert, i les restriccions pressupostàries que imposa la crisi econòmica, l'opció més segura per rendibilitzar una cadena és reconvertir-la en un canal temàtic. Així, i després de la bona acollida que tenen altres invents monotemàtics (Discovery Channel, Xplora, La Sexta 3, Paramount Channel...), Mediaset ha decidit fer el mateix amb La 7, que des d'avui mateix passa a ser el seu canal de telenovel·les.

Fins ahir, La 7 es dedicava a reposar els programes de més èxit de Tele 5 i Cuatro. A partir d'avui, La 7 emetrà serials les 24 hores al dia, encara que els caps de setmana seguirà reposant les millors produccions de les dues cadenes.

'LA TEMPESTAD' // La nova etapa de La 7 que s'inaugura avui -no és una casualitat que sigui el dia dels enamorats-, compta amb el suport de la mexicana Televisa, la productora de serials més important del món. Això li permetrà estrenar, durant els pròxims tres anys, alguns èxits del gènere, com el que presenta avui: a les 20.00 hores, ofereix els dos primers capítols de la telenovel·la *La tempestad*, protagonitzada per William Levy, Ximena Navarrete (Miss Univers 2010) i l'espanyol Iván Sánchez.

Com a part de la programació especial pel dia de Sant Valentí, també s'estrenen aquesta tarda (14.00 ho-

► L'actor espanyol Iván Sánchez, Ximena Navarrete i William Levy protagonitzen la telenovel·la 'La tempestad'.

res) els telefilms *El amor lo puede todo*, *El largo camino del amor*, *El amor dura eternamente* i *Legado de amor infinito*, la saga televisiva protagonitzada per l'actriu nord-americana Katherine Heigl (*Anatomía de Grey*) i ambientada en el Salvatge Oest.

Un altre dels títols que ja s'han anunciat com una de les produccions estrella dels pròxims mesos és *Avenida Brasil*, la sèrie brasilera que està considerada per la prestigiosa revista *Forbes* com un fenomen televisiu mundial i la telenovel·la

més rendible de la història. Venuda a 120 països, va aplegar més de 50 milions d'espectadors en l'emissió del seu desenllaç a la cadena brasilera Globo TV.

En sintonia amb els seus continguts, La 7 estrena també avui una nova imatge, que se centra en el logotip. Ara integra un cor, símbol universal de l'amor, «com a forma de representar una graella de continguts fortament lligada als sentiments i a les emocions», segons explica Mediaset.

La 7 està bàsicament dirigida a un públic femení de 18 a més de 55 anys, i «explorà tots els gèneres de la telenovel·la actual, que aprofundeixen en noves temàtiques, com el suspens i la intriga, l'acció, les aventures i les històries basades en fets reals».

Completarà la seva programació una bateria de telenovel·les clàssiques de tipus tradicional, títols d'època, històries d'amor i drames ja emesos: *Destilando amor*, *Teresa*, *Mi pecado* i *El triunfo del amor*. ≡

Dia Mundial de la ràdio i de Francina Boris

► La celebració de la jornada creada per la Unesco va servir a Girona per retre homenatge a la seva mítica locutora

GIRONA | ALBERT SOLER

■ El Dia Mundial de la Ràdio va ser l'excusa perfecte per fer, a Girona, un sentit homenatge a Francina Boris, *La veu de Girona*, morta fa pocs mesos. Un gran nombre de persones es van aplegar al vespre a l'Auditori Vialer de la Casa de Cultura per celebrar totes dues coses, el Dia de la Ràdio i l'homenatge a Boris, si és que es poden separar. Van ser un parell d'hores llargues d'històries de la ràdio i de Francina Boris, d'anècdotes de la ràdio i de Francina Boris i de records de la Ràdio i de Francina Boris. Perquè, com ha quedat dit, una cosa i l'altra no es poden separar. Almenys a Girona.

Francina Boris va morir el passat 7 de novembre. Amb una llarga trajectòria radiofònica a les seves espatlles, va treballar sempre difonent la cultura catalana a través dels seus programes de ràdio a Ràdio Gi-

rona i dels seus articles al **Diari de Girona**, publicació amb la qual va col·laborar durant molts anys. De jove va ser escollida per anar a treballar a Ràdio Associació de Catalunya, aprenent i aplicant després a Girona un estil d'antena que va marcar les generacions que la van seguir.

Diffícilment l'edició 2014 del dia Mundial de la Ràdio, creat per la Unesco i que es va celebrar arreu, va tenir en cap altre lloc del món la significació que va assolir a Girona. Segons la Unesco, aquest dia naixia «amb la intenció de posar de relleu el valor de la ràdio com a eina per construir la cohesió social i promoure la democràcia participativa, així com la contribució fonamental d'aquest mitjà per tal de garantir i fomentar la lliure circulació d'idees i la llibertat d'expressió a tot el món, valors que apunten les societats

obertes i democràtiques». Paraules que serien igualment adients a la memòria de Francina Boris.

Després de la inauguració, al matí dels estudis d'àudio Francina Boris (veure article de suport), la Casa de Cultura va acollir a la tarda una sèrie d'actes destinats a recordar la figura de la periodista i locutora. Va obrir l'acte Dolors Reig, presidenta d'amics de la UNESCO Girona amb «Els valors de la ràdio»; va continuar amb «El Manifest», llegit per la veterana periodista Rosa M. Calaf; seguidament, van parlar els periodistes Carme Martínez, Joan Ribas, el tècnic de ràdio Josep Plazas-Lites i el locutor Joan-Albert Argerich.

També Jaume Teixidor, una altra veu mítica de la ràdio gironina, que tot i que no estava prevista la seva participació, no es va poder estar d'afegir un micro-ignorant-lo, tot i que

Dolors Reig, durant la seva intervenció a la Casa de Cultura.

per fortuna no ha perdut la seva atronadora veu- i fer gaudir l'audiència a base d'anècdotes. Va cloure l'acte Sílvia Espinosa, autora del documental «Locutores i dones:

les veus oblidades de la història de la ràdio a Girona. 1930-1975», retent un homenatge a Francina Boris. És a dir, a la ràdio.

EDUCACIÓ

La UdG estrena els estudis de ràdio «Francina Boris»

► Coincidint amb la celebració del dia Mundial de la Ràdio, la Facultat de Turisme de la Universitat de Girona, va estrenar ahir els nous estudis de ràdio del centre docent, que reben el nom de Francina Boris, en reconeixement a la tasca desenvolupada per la locutora gironina, traspasada recentment. Aquest nou equipament tècnic està dissenyat, principalment, per a l'aprenentatge dels aspectes vinculats al so i la pu-

blicitat dels alumnes del Grau de Publicitat i Relacions Públiques que, d'aquesta manera, poden experimentar des de l'ús professional de la veu fins a l'elaboració d'un *bartering* radiofònic. Segons van remarcar els responsables de la Facultat, «els estudis de ràdio permeten apropar el model pràctic de la ràdio als estudiants i millorar la seva qualitat formativa, aconseguint que els alumnes assagin rutines professionals que en un futur laboral hauran de portar a terme». Les noves instal·lacions són dues minisales insonoritzades, amb capacitat per a 2 persones cada una, ubicades dins d'un lo-

Alumnes de la UdG, utilitzant ja els estudis Francina Boris. ANIOL RESCLOSA

cutori-control de ràdio, d'estil més clàssic, que permet encabir-hi 4 persones més. En tots els espais els alumnes poden treballar de forma autònoma i provar les seves destreses com a locutors o com a controladors de so. L'acte acadèmic que va tenir lloc al migdia a la Facultat de Turisme, al Campus Barri Vell, va comptar amb la presència de Gemma Geis, vicerectora de Desenvolupament Normatiu, Governança i Comunicació; Joaquim Majó, degà en funcions de la Facultat de Turisme; i Sílvia Espinosa, professora de l'àmbit radiofònic en aquest centre docent. A.S. GIRONA

El acuerdo entre Comcast y Time Warner Cable revolucionó el mercado en Wall Street

REUTERS

Nace el gran gigante de la TV

► Comcast adquiere a su rival Time Warner Cable por 33.000 millones de euros

JAVIER ANSORENA
NUEVA YORK

Comcast ya era la mayor compañía de televisión por cable en EE.UU., pero lo quiere ser aún más. Acaba de cerrar un acuerdo con otro de los mayores proveedores de este servicio, Time Warner Cable, para crear un coloso que dominará el panorama televisivo estadounidense. Se trata de una operación de 45.000 millones de dólares (33.000 millones de euros) con la que Comcast compra el 100% de las acciones de Time Warner Cable y con la que engullirá los 8 millones de suscriptores de la compañía adquirida. Sumados a sus 22 millones de clientes, Comcast se consolidará de lejos como el dominador de la televisión de pago en EE.UU., con algo menos del 30% del mercado.

El trato ha sorprendido al mercado, después de que otra compañía más

pequeña, Charter Communications, llevara meses intentando el asalto de Time Warner Cable. Ahora, los accionistas de Time Warner Cable serán propietarios de cerca del 23% de Comcast. Tanto ellos como los accionistas de Comcast tienen que validar la operación, pero los problemas no vendrán por ahí, sino de las autoridades. El Departamento de Justicia y la Comisión Federal de Comunicaciones deben aprobar el acuerdo y es probable que surjan dudas sobre competencia en el sector. El trato dará lugar a un operador con presencia en 19 de los 20 mayores mercados televisivos del país, lo que daría una gran ventaja a la hora de negociar paquetes de contenidos o publicidad. Además, Time Warner Cable tiene una posición casi dominante como proveedor de inter-

Pendiente de autorización
El consejero delegado de Comcast niega posibles problemas «porque las compañías no se solapan ni compiten entre ellas»

net de banda ancha. El consejero delegado de Comcast, Brian Roberts, quiso zanjar las dudas: «No va a reducir la competencia en ningún mercado relevante porque estas dos compañías no se solapan ni compiten entre ellas», aseguró. «De hecho, nuestras operaciones no coinciden en ningún código postal del país».

Es probable que el cierre de la operación no se produzca hasta finales de 2014. En ese momento, Comcast habrá culminado otra sacudida al panorama televisivo, después de que el año pasado se gastara 17.000 millones de dólares en la compra de NBC Universal. El acuerdo podría ser una buena noticia para los 8 millones de suscriptores de Time Warner que pasarán a engrosar las filas de Comcast. Esta última ofrece servicios de televisión e internet de alta calidad, mientras que Time Warner Cable tiene fama de dar una pobre atención. También debe de estar contento Rob Marcus, consejero delegado de la compañía adquirida. Llegó a la cúpula de Time Warner Cable el 1 de enero y una de las cláusulas de su contrato dice que se embolsará 50 millones de dólares si la compañía es vendida y él es sustituido de su cargo.

LOS DOS GIGANTES, EN CIFRAS

> Comcast

Evolución en bolsa, en dólares. *A media sesión.

Ventas	Resultado neto	
En millones de dólares.	En millones de dólares.	
2011	55.842	4.160
2012	62.570	6.203
2013	64.657	6.816

> Time Warner Cable

Evolución en bolsa, en dólares. *A media sesión.

Ventas	Resultado neto	
En millones de dólares.	En millones de dólares.	
2011	19.675	1.665
2012	21.386	2.155
2013	22.120	1.954

Fuente: Bloomberg

Expansión

Brian L. Roberts, presidente de Comcast.

Robert D. Marcus preside Time Warner Cable.

Comcast compra Time Warner Cable por 33.000 millones

GANAN EN LA PUJA A LIBERTY/ La mayor compañía de TV por cable de Estados Unidos adquiere a su principal rival.

Estela S.Mazo, Nueva York
Reconfiguración del panorama de medios de comunicación en EEUU. Comcast, operadora del mayor sistema de televisión por cable del país, pagará 45.200 millones de dólares (33.050 millones de euros) por el control de su rival Time Warner Cable, el segundo operador del sector. Nacerá así un nuevo gigante de los medios que será el proveedor dominante de cadenas de televisión y servicios de Internet, con 30 millones de abonados en EEUU.

La operación, anunciada el miércoles por la noche, sorprendió a Wall Street. Y asombró aún más a Charter Communications (cuarta firma del sector) y a su principal accionista, Liberty Global (pilota da por el millonario John Malone), que llevaba ocho meses pujando por Time Warner Cable. Es el mismo magnate interesado en la operadora española Ono.

Problemas

La oferta de Comcast es superior a la de Charter: la transacción, que se realizará mediante un intercambio de acciones, dará a los propietarios de Time Warner Cable, que controlarán el 23% de la nueva compañía, 158,82 dólares por título, por encima de los 132,5 dólares que ofrecía Malone y más cerca de los 160 dólares que buscaba la firma para aprobar una adquisición.

Aunque esto es sólo el primer paso, ya que el acuerdo, que se completará a finales de este año, depende ahora de las autoridades de competencia que, según los expertos, tendrían motivos para poner problemas a la transacción.

Es lo que avanzan las cifras. Time Warner Cable tiene 11 millones de abonados, que se suman a los 22 millones de Comcast, que no sólo es la compañía con más clientes de televisión de pago. Además, es propietaria de la empresa de entretenimiento NBCUniversal, matriz de la cadena NBC, y

de varios canales de cable de gran tamaño, así como de los estudios Universal.

Consciente del poder de este conglomerado, Comcast quiere vencer las posibles reticencias del organismo regulador (la Comisión Federal de Comunicaciones) y del Departamento de Justicia alegando que todos sus competidores son jugadores nacionales, por lo que la compra le pone en igualdad de condiciones. Defenderá, además, que los consumidores tienen suficientes opciones de elección a través de plataformas como Netflix y Hulu.

En cifras

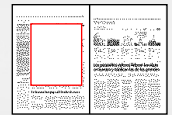
- Comcast adquirirá los 284,9 millones de títulos de Time Warner Cable por 158,82 dólares cada uno. Los accionistas de Time Warner Cable controlarán el 23% de Comcast.
- La nueva empresa resultante tendrá 30 millones abonados. Su competidor más cercano, Direct TV, cuenta con 20 millones de suscriptores.
- La fusión generará eficiencias operativas por valor de 1.500 millones de dólares (1.100 millones de euros).

Desinversiones

La firma hará también una serie de desinversiones. El plan de su consejero delegado, Neil Smit, que también pilotará la nueva empresa fusionada, es desprenderse de servicios que representan a tres millones de suscriptores, dejando el total en 30 millones de clientes. La cifra supone algo menos del 30% del mercado de video y televisión de pago, el umbral que el regulador ha vinculado a la normal competencia del sector en ocasiones anteriores.

Con este escenario, las acciones de Comcast retrocedían ayer un 3,77% a media sesión en Wall Street. Las de Time Warner Cable se disparaban un 6,7%.

La Llave / Página 2

Comcast compra Time Warner Cable y eleva la valoración de las cableras

El operador de TV de pago destinará más de 33.000 millones en la operación

A. Lorenzo MADRID.

Comcast, la compañía de servicios de cable más grande de los Estados Unidos, multiplicará su tamaño en un tercio gracias a la compra de su principal competidor, Time Warner Cable, actual número dos del mercado.

El importe de la operación, anunciada ayer por sus protagonistas, supera los 45.200 millones de dólares (33.100 millones de euros), si bien la transacción no incluye la deuda y se realizará por medio del intercambio de acciones.

La ofensiva del proveedor de servicios de telecomunicaciones fijas de alta velocidad -y también propietarios de las cadenas NBC y Telemundo- pone de manifiesto la efervescencia mundial del negocio del cable. Ese sector disfruta estos meses de los momentos más dulces de su reciente historia. Tras las recientes compras de Kabel y Ziggo, ambas en suelo europeo. A lo anterior se pueden añadir las negociaciones preliminares que afectan a las empresas españolas Ono (con presuntas ofertas de Vodafone y Liberty Global) y Digital+ (de alto interés para Telefónica, C+ Francia, Liberty Global, Murdoch y Al Jazeera). Los observadores consultados mantienen que este movimiento en Estados Unidos promete revalorizar otras empresas del cable y del audiovisual actualmente en el escaparate.

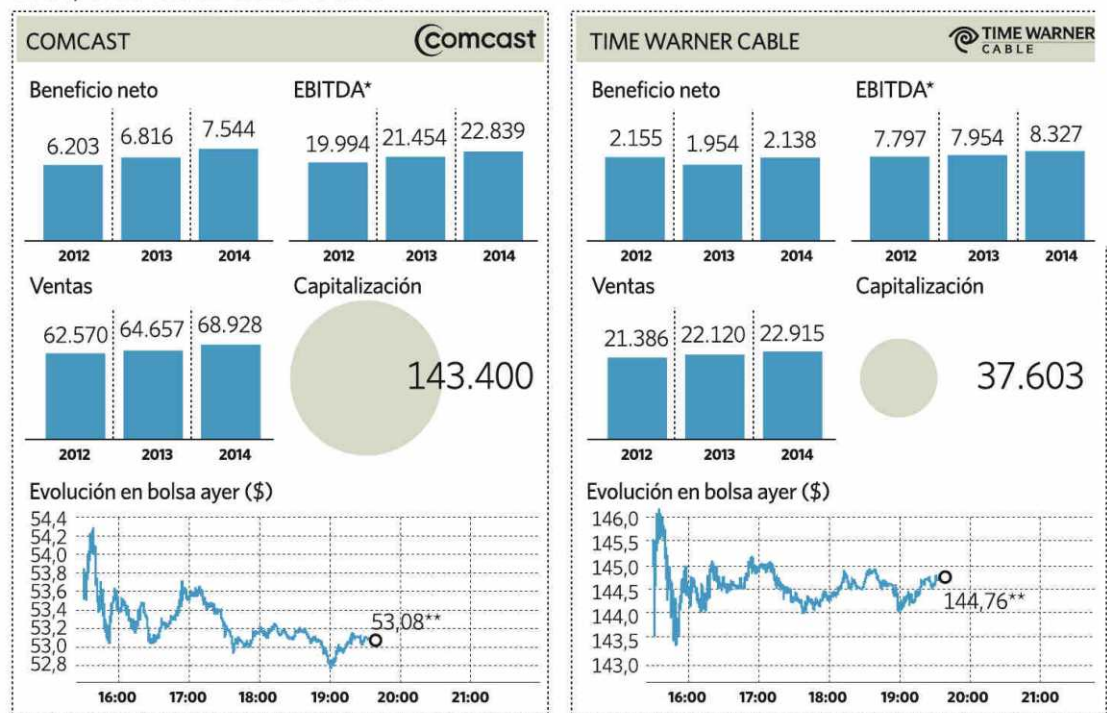
Mayor concentración

La sorpresiva operación en Estados Unidos sacudió ayer los cimientos de la industria de las telecomunicaciones y los medios en Estados Unidos, con una unión que agigantará las distancias entre el líder destacado y el resto de los operadores.

Como es habitual en este tipo de integraciones, la adquisición debe-

Dos gigantes a punto de hermanarse

Datos provisionales en millones de euros

Fuente: FactSet y Bloomberg. (*) Beneficio bruto de explotación. (**) A media sesión

elEconomista

El negocio del cable está de moda tras las compras de Kabel, Ziggo y ahora Time Warner

rá recorrer un largo camino hasta materializarse. Por lo pronto, el matrimonio ya ha recibido las pertinentes bendiciones de las juntas directivas de las dos compañías. Después deberán refrendarlo las juntas de accionistas de las dos empresas. En esta fase no se esperan especiales dificultades, ya que la prima del 17 por ciento ofrecida por Comcast incluye un sobrepre-

cio de 23,50 dólares por título. En concreto, el operador de televisión prevé comprar las 285 millones de acciones de Time Warner Cable a cambio de 158,82 dólares por título, frente el cierre de 132,31 dólares del pasado miércoles.

Según el pacto entre ambos rivales, los accionistas de Time Warner Cable recibirán 2,57 acciones de Comcast por cada una de las que posean en Time Warner Cable. De esa forma, al término de la compra, los accionistas de Time Warner serán dueños de la cuarta parte de la compañía resultante.

Escollos regulatorios

La compra deberá recibir el visto bueno de las autoridades regulatorias. En ese capítulo se esperan

los mayores escollos, ya que se trata de un mercado en el que el juego competitivo se limita a muy pocos jugadores. De lo anterior no sería extraño que Comcast tuviera que desprenderse de algunos de sus negocios más conflictivos en términos de competencia.

En total, las dos compañías en vías de integración sumarán 33 millones suscriptores de televisión (22 millones de Comcast y 11 millones de Time Warner Cable).

“La combinación de Time Warner Cable y Comcast crea una gran oportunidad para nuestra compañía, nuestros clientes y nuestros accionistas”, dijo al anunciar el acuerdo el presidente y consejero delegado de Comcast, Brian Roberts, según informa Efe.

TELEVISIÓN

Una emisión del programa de Intereconomía *El gato al agua*.

Intereconomía apaga la señal nacional

La cadena solo emitirá en Madrid y la Comunidad Valenciana

ROSARIO G. GÓMEZ
Madrid

Intereconomía TV echa el cierre. Sin fuentes de financiación sólidas ni ingresos publicitarios ni audiencia (0,5% de cuota de pantalla el pasado enero), la cadena dejó ayer de emitir. Un cartel con un escueto "Próximamente nueva programación", anunciaba el fin de las emisiones en Net TV, la compañía audiovisual que gestiona Vocento y opera cuatro canales de televisión digital terrestre (TDT). Tan solo mantendrá en abierta la emisión en Madrid y en la Comunidad Valenciana, donde Intereconomía tiene concesiones propias, otorgadas en su día por los Gobiernos regionales de Esperanza Aguirre y Francisco Camps. Intereconomía compatibilizará estas emisiones con la difusión de sus contenidos en las plataformas de pago, según la compañía.

Será así la segunda cadena que desaparece de Net TV, tras el abandono de MTV de las emisiones en abierto y su paso al pago. El canal musical propiedad de Viacom realizó el cambio el pasado día 7, cuando ocupó el dial 29 de Canal +. Ambas salieron

La caída de la audiencia y la asfixia económica ponen fin al canal

das se producen en un momento de incertidumbre para el sector, cuyo *statu quo* está amenazado por la sentencia del Supremo que obliga a cerrar nueve canales de TDT, dos de los cuales corresponderían a Net TV. El apagón de Intereconomía llega seis meses después de la desaparición

de las ondas de Marca TV, el canal deportivo que emitía en Veo TV (gestionado por Unidad Editorial). Anteriormente también expiraron las emisiones del CNN +, La 10 y Veo.

Encuadrada en la llamada *TDT Party* por su carácter ultracconservador, las dificultades financieras de Intereconomía se pusieron de manifiesto tras la salida de sus principales presentadores. Primero abandonó Antonio Jiménez, conductor de la tertulia política *El gato al agua*, que se incorporó a 13 TV, su principal rival. Más tarde fue el turno del periodista deportivo Josep Pedrerol, que se marchó con todo su equipo a Atresmedia tras denunciar que llevaba varios meses sin cobrar. "La situación había llegado a tal punto que a los contertulios les pagaban con cheques de unos grandes almacenes", dice un ex trabajador del canal.

El grupo que lidera el exdipu-

tado del PP Julio Ariza, cuya cadena comenzó a operar en el sistema de pago en junio de 2005, afirma que ha decidido "suspender las emisiones en abierto dentro del marco de negociación con el grupo Vocento, para volver a sus orígenes con una estrategia que supondrá una nueva cadena".

Tras criticar el duopolio publicitario de Atresmedia y Mediaset (concentran casi el 90% de la inversión), asegura que se volcará en la televisión de pago. La distribución de la señal en abierto suponía un coste de unos cinco millones de euros al año. "Tras negociar y solventar recientemente un acuerdo con sus trabajadores y realizar pactos para los pagos de los adeudos al personal, comienza la conversión de la tele para tener un futuro sólido y real", dice el grupo, que a finales de 2013 cerró la edición impresa del diario *La Gaceta*.

MITJANS

RAC1 ret homenatge a la ràdio en una jornada original i festiva

MANÉ ESPINOSA

Editors de RAC1 durant l'especial *Cap per avall*

El 'Cap per avall', on tots els editors van canviar de programa, ha tingut la complicitat de tota l'audiència

SALVADOR ENGUIX

Una jornada inoblidable i una experiència formidable. Aquest era ahir el sentiment dels professionals de RAC1 mentre es desenvolupava durant la jornada l'atrevida iniciativa del *Cap per avall* per celebrar el dia

mundial de la Ràdio. Una proposta en què es van canviar tots els editors (també els del cap de setmana) de tots els programes. Un joc en el qual la sorpresa, el misteri, el risc i la creativitat van ajudar a retre homenatge a la ràdio. I, a més, amb la total complicitat dels oients, que van evidenciar a través de les ones, i també a Twitter a l'etiqueta #diarac1, l'èxit de la iniciativa de RAC1.

Toni Clapés, que es va encarregar de *La segona hora*, assenyalava: "Tenia moltes ganes de fer aquest programa, perquè tenia ganes de deixar-me anar, i és el que he fet: m'ho he passat

Des d'Anglaterra

ANÀLISI

Eduard Pujol

Gràcies, als companys de RAC1 per l'entusiasme i als oients per la complicitat. A les nou del matí, la Marta Massip, que és la recepcionista de la ràdio, va fer l'espai de la Noemí d'El Corte Inglés. En acabar, els companys la van envoltar i la van ovacionar. Un detall, sí, però també una declaració d'intencions. El "Tots som I" no és una frase decorativa. Més tard, l'explosió al Twitter: "Avui és el dia que agraïm tenir una amiga que sempre hi és: la ràdio", escriu Jordi Basté. Era just això. Reivindicar el mitjà, la ràdio. La nostra i les altres,

passar-ho bé i que se'ns notés. També al Twitter, l'Helena M. Masats -a qui no conec- piulava: "Quina sort tenir festa avui i poder escoltar RAC1 des d'Anglaterra amb una tassa de te". Com a casa, a l'instant, però escoltant-nos a 1.200 quilòmetres de Catalunya. Fem ràdio perquè som hereus de totes les veus que ens han precedit i un dia ens van enlluernar. Ho escric perquè, fet aquest reconeixement, ara toca dir les coses pel seu nom. L'autèntica era d'or de la ràdio és avui. Sense conflicte, les noves tecnologies ens han amplificat. Internet no ha topat amb el transistor, senzillament ens ha multiplicat.

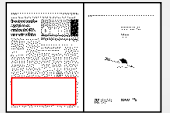
A la tecnologia, també gràcies.

molt bé". Raül Llimós, que va haver de presentar *El món a RAC1*, declarava: "M'he trobat molt còmode, molt tranquil, he intentat gaudir d'aquest espai amb les feres amb les que compartia estudi". "Avui no hi ha manera de concentrar-se en la feina", assenyalava amb ironia a Twitter Quim Monzó.

L'audiència va compartir aquest ambient festiu: "Especta-

cular iniciativa", "haurien de repetir una vegada a la setmana o al mes", "no m'ho podia creure", "això és la ràdio", "ràdio en estat pur", eren alguns dels comentaris llançats pels oients a internet.

Jordi Beltran ho resumia així: "Després de quaranta anys de dedicació a la ràdio, recordaré el dia d'avui com un dels millors".●

Comcast adquiere Time Warner Cable por 33.000 millones

La unión de los dos mayores operadores de TV por cable aglutinará una cartera de 33 millones de clientes

CINCO DIAS Madrid

La compañía Comcast, operadora del mayor sistema de televisión por cable en Estados Unidos, acaba de cerrar un acuerdo para comprar Time Warner Cable, su rival más próximo en el sector, por la cantidad de 45.000 millones de dólares (32.925 millones de euros), según informaron ayer las cabeceras *The New York Times* y *The Wall Street Journal*.

El anuncio de la unión entre las dos operadoras de te-

levisión por cable más importantes del país norteamericano tendrá lugar en el día de hoy, según fuentes próximas a las negociaciones, citadas por ambos periódicos estadounidenses.

El pasado mes de enero, la distribuidora Charter Communications hizo una oferta por 61.300 millones de dólares (44.850 millones de euros) para la adquisición Time Warner Cable, después de meses de conversaciones preliminares con los máximos ejecutivos de la empresa.

Charter es la cuarta empresa del sector en EE UU, por detrás de Comcast, Time Warner y Cox Communications.

El acuerdo de la fusión entre los dos gigantes de la televisión por cable estadounidense necesita de la aprobación de los accionistas de ambas empresas y la conformidad de las autoridades de la competencia, que analizarán el impacto de esta adquisición sobre los consumidores.

Comcast cuenta con una cartera de 22 millones de clientes de televisión, mien-

Sede de Comcast en Los Angeles (EE UU). REUTERS

tras que Time Warner Cable registra 11 millones de suscriptores de vídeo, de acuerdo con cifras estimadas por ambas compañías y que recoge el diario *The New York Times*.

Ambas empresas compiten en muy pocos mercados, por lo que serían muy pocos los consumidores que verían reducidas sus opciones de operadores por cable como resultado de esta operación,

según el mismo diario. Uno de los acuerdos que se desprenden de esta operación implica que los accionistas de Time Warner Cable recibirán 2.785 acciones de la nueva Comcast por cada una de sus acciones, con un valor de 158,82 dólares (116,15 euros) cada una.

Con esta operación, Comcast sigue trabajando en sus intenciones por cambiar de forma radical el panorama mediático en EE UU. El operador de televisión ya cerró hace un año la compra de la distribuidora de televisión y cine NBC Universal, que estaba en manos del grupo General Electric. Según el rotativo *The New York Times*, la operación pone fin a la larga batalla que ha estado librando Charter Communications por hacerse con el operador Time Warner Cable.

MÁS INFORMACIÓN EN LA PÁGINA 32

Recibió el galardón Manuel Aznar Acedo en el Día Mundial de la Radio

Javier González Ferrari, Premio Nacional de Radio

La Academia de las Artes y las Ciencias Radiofónicas de España celebró ayer en Madrid el Día Mundial de la Radio 2014 con una gala en la que se entregaron los Premios Nacionales de Radio. Este año tuvo como novedad la instauración de nuevos galardones, entre los que destacan el Premio Manuel Aznar Acedo al presidente ejecutivo de Atresmedia Radio, Javier González Ferrari; el Premio Joaquín Prat a Pepe Domingo Castaño, y el Premio Internacional de la Academia a Radio Naciones Unidas. En la imagen, Ferrari, ya con el galardón, durante el acto.

RADIO

90 años en el aire

Los programas llegan ahora a cualquier parte del mundo gracias a la Red

R. G. G., Madrid

Nació en 1924 y ha sobrevivido a un aluvión de avatares tecnológicos. Frente a los agoreros que anunciaban su muerte con la irrupción de la televisión, la radio es un medio muy seguido y convive pacíficamente en el entorno digital. Cadenas de todo el planeta emitieron ayer programas especiales para conmemorar su día. Los profesionales de las grandes emisoras españolas miran con optimismo el futuro. "Ya no dependemos de la onda corta para llegar a la otra punta del mundo. Internet nos ha abierto nuevos mercados", dice la periodista Pepa Fernández, conductora de *No es un día cualquiera*, el magacín de fin de semana de RNE. Su colega de la SER, Javier del Pino, al mando de *A vivir que son dos días*, sostiene que la radio "tiene exactamente la misma buena salud

que tenía hace unos años, y eso tiene un mérito enorme porque significa que Internet no ha sido una amenaza, sino una herramienta. Otra cosa es la cuenta de resultados, pero eso no depende de lo que hacemos ni de la fidelidad de los oyentes, sino de los vaivenes de la economía. A mí me sigue dando vértigo que tanta gente nos escuche cada día".

"Parecía que el mundo digital se iba a comer a la radio... pero no", coincide Javier González Ferrari, que se asomó por primera vez al micrófono en julio de 1975 en la SER y ahora preside Onda Cero. No obstante, apunta también que el sector ha sufrido con la crisis. "El problema de la facturación es serio, pero no acuciante como antes. Ha habido ajustes y los grandes comunicadores se han apretado el cinturón", explica. La cercanía es, en su opinión, la principal virtud del medio. "El

oyente cree que le cuentas las cosas solo a él", dice.

Del Pino asegura que la radio debe dejar de obsesionarse con la vieja virtud de la inmediatez porque ahora todo es inmediato. "El periodismo no es solo dar la noti-

Luis del Olmo sigue por Internet las retransmisiones de la Ponferradina

cia y darla el primero, es el contexto, y la radio es un medio perfecto para ofrecerlo. Y los que creemos en la radio como oficio tenemos que preservar el medio con respeto artesanal". Pepa Fernández observa que hay una diferencia abismal con los contenidos de hace décadas, pero critica

la escasa variedad de programas actual. "Las cadenas copian los formatos. Tenemos poca capacidad de aventura, de hacer cosas nuevas. Nadie arriesga. Seguimos con el mismo formato que inventó Luis del Olmo".

Después de 50 años en las ondas, el periodista leonés asegura que el futuro está marcado por la globalización. "Con el ordenador, el iPad o el móvil se pueden escuchar emisoras de cualquier parte del mundo", observa Del Olmo. Aunque lo que realmente le interesa es sintonizar la emisora de su pueblo para escuchar las retransmisiones de la Ponferradina. El periodista, que ahora recorre España dando charlas sobre su medio siglo de profesión, percibe que el mundo digital, además de la globalización, ha traído la posibilidad de crear emisoras personalizadas. Los tiempos del repato de frecuencias quedan atrás.

EEUU / Proceso de concentración

Comcast, el nuevo gigante mediático de EEUU

La operadora y dueña de la NBC consolida su liderazgo comprando Time Warner

MARÍA RAMÍREZ / Nueva York
Corresponsal

Después de meses de batallas entre rivales, Time Warner Cable ha aceptado la oferta de compra de Comcast, líder del mercado y dueña de NBC. Las dos empresas formarán la mayor operadora de televisión, teléfono e internet del mundo fuera de China, si los reguladores de Estados Unidos aceptan la operación.

En el último año, Time Warner ha rechazado en tres ocasiones las ofertas de Charter Communica-

tions, el cuarto operador de televisión por cable del país. Time Warner quería más dinero y lo ha conseguido de Comcast: 45.200 millones de dólares (unos 33.200 millones de euros) en acciones.

Comcast, que ya era la primera operadora de cable del país, cumpliría así su objetivo de transformarse en un gigante mediático, más preocupado a partir de ahora por la producción de contenido que por la expansión de la infraestructura.

Las viejas operadoras de cable tie-

nen que competir con Netflix, el servicio para ver películas y series de televisión *on line* que ya tiene 31 millones de abonados y no sufre las complicaciones de las antiguas estructuras. La producción de su exitosa serie política *House of Cards* ha abierto un nuevo camino y rompe el monopolio de los grandes estudios y canales de cable como HBO.

El plan Comcast/Time Warner Cable se enfrentará ahora al duro examen de las autoridades federales de la competencia. La nueva compañía controlará cerca de un tercio del

mercado estadounidense de televisión por cable. Comcast tiene 22 millones de abonados y, además de sus canales locales y nacionales, controla la productora de cine Universal. Time Warner tiene 11 millones de suscriptores. Ya no forma parte de la misma compañía que CNN, pero sigue teniendo una multitud de televisiones locales de referencia, como NY1 en Nueva York.

Comcast dice estar dispuesta a perder unos tres millones de abonados para que las dos empresas no estén en los mismos mercados.

«No se reducirá la competencia en ningún mercado relevante porque nuestras empresas no se solapan ni compiten entre ellas», asegura el consejero delegado de Comcast, Brian Roberts.

Si quiere evitar problemas con las autoridades federales, el nuevo gigante tendrá que garantizar que no dará prioridad a sus canales y dejará la banda ancha en igualdad de condiciones a rivales como Netflix.

Uno de los retos de la compañía será mejorar su imagen. Time Warner tiene el peor historial de relación con el cliente del país. Su servicio de televisión recibe la peor nota entre todas las grandes empresas nacionales, según el índice de satisfacción del consumidor americano. Comcast ocupa el segundo peor puesto como proveedor de Internet.

El director de 'Libération' dimiteix enmig de la crisi pel model del diari

JAUME PORTELL

Nicolas Demorand, director de *Libération*, ha dimitit per "facilitar les negociacions entre les dues parts implicades". Demorand, que feia tres anys que ocupava el càrrec, ha lamentat que la seva voluntat de trobar nous inversors i ingressos hagi xocat amb la redacció (que li reclamava més presència al diari). *Libération* fa una setmana que viu un sever conflicte intern, que enfronta els treballadors amb els propietaris. El motiu de la disputa és la voluntat dels accionistes d'obrir la històrica capçalera a negocis paral·lels i altres activitats com una xarxa social i un restaurant.

Els representants del personal de *Libération* han valorat com a "lògica" la dimissió de Demorand, i han recordat que un 89,9% dels treballadors ja van reclamar que plegués el 26 de novembre en un referèndum. La caiguda de *Libération* en ingressos ha estat la més greu del panorama comunicatiu francès: els ingressos de l'edició en paper han caigut un 29,5% des de l'inici de la crisi de la publicitat.

Els últims dies han estat tensos a la redacció de *Libération*, un dels diaris històrics de l'esquerra francesa. El pla dels accionistes, que pretenien convertir l'edifici on hi ha la redacció en un centre d'oci per obtenir nous ingressos, ha creat una gran fractura entre els periodistes i els càrrecs executius del diari. La manera de descobrir-ho -a través d'un mail filtrat a la redacció- ha contribuït a encendre encara més el conflicte. La reacció immediata dels periodistes va ser titular en portada: "Som un diari, ni un restaurant, ni una xarxa social, ni un espai cultural, ni un plató de televisió, ni un bar, ni una incubadora de *start-ups*".

El comitè dels treballadors va decidir, entre altres accions, fer una vaga: divendres passat el diari no va sortir als quioscos i l'edició digital no va publicar res des de dijous a les 17.30 fins divendres a les 15. Seguint aquesta línia reivindicativa s'ha decidit crear una secció anomenada *Som un diari*, en què es recullen propostes, idees i suggeriments

La dimissió de Demorand era una reclamació dels treballadors. ARA

al voltant del futur immediat del diari, mantenint l'aposta per l'edició en paper i la qualitat informativa.

Fundat l'any 1973 per l'escriptor existencialista Jean-Paul Sartre, un dels referents de l'esquerra anticolonialista francesa, el diari va néixer amb la intenció explícita d'exercir com a contrapunt dels mitjans tradicionals: Sartre i Serge July, un dels cofundadors del diari, el definien com un "òrgan de resistència popular". D'orientació maoista durant els seus primers anys, *Libération* va anar basculant cap a la socialdemocràcia a finals dels 70. L'estructura de cooperativa -un treballador, un vot-, en què els periodistes eren propietaris del diari i tenien el mateix salari, va acabar desapareixent l'any 1980, per donar lloc a una estructura jerarquitzada. L'allunyament definitiu dels valors fundacionals va ser l'any 2005, quan Édouard de Rothschild va comprar el 38,87% de les participacions del diari, després de posar sobre la taula una inversió de 20 milions d'euros.

CRISI A LA TDT

Intereconomía TV deixa d'emetre's a tot Espanya

► La cadena només es veurà en obert a Madrid i València

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La lenta agonia que patia des de ja fa més d'un any el canal de televisió Intereconomía TV ha arribat a la seva fi. La cadena conservadora que presideix l'exlíder popular Julio Ariza va deixar d'emetre ahir. Hores després de finalitzar les seves emissions, va fer públic un comunicat en què anunciava el seu salt a la televi-

sió de pagament, tot i que mantindrà un senyal en obert només per a l'àrea de Madrid i València.

Intereconomía TV assenyalava que ha decidit suspendre les emissions en obert «dins del marc de negociació amb el grup Vocento», i ho ha fet, explica la nota, per tornar als seus «orígens» (el juny del 2005 va començar amb l'emissió de pagament), amb una estratègia que su-

posarà «una nova cadena segmentada, potent i essencialment dirigida a un perfil qualitatiu».

Intereconomía TV justifica aquesta decisió «en el duopoli de *share* i d'inversió publicitària que té Espanya en aquest moment entre els grups Atresmedia i Mediaset» i considera «vital per a un futur estable i rendible» consolidar una audiència que, en el seu cas, té un perfil socio-

econòmic mitjà-alt i «una fidelitat evident» al canal.

«El grup Intereconomía ha afrontat els durs moments de crisi evident dels mitjans a Espanya amb la valentia de definir una *Gaceta* en digital i ara, després de negociar i solucionar recentment un acord amb els treballadors i fer pactes per als pagaments dels deutes al personal, comença la conversió de la tele per tenir un futur sòlid i real», afegeix la nota.

Intereconomía TV, que al conculoure dimecres el programa *El gato al agua* se'n va anar a negre, s'emettia fins ara a través d'una de les llicències de TDT en obert de Vocento, Net TV, que des de la setmana passada també ha perdut un altre dels seus inquilins, MTV, canal que també ha passat a l'oferta de pagament. Queden Disney Channel, 13TV i Paramount. ≡

Comcast comprará Time Warner Cable por 33.000 millones de euros en acciones

Refuerza así el liderazgo en el negocio de la televisión por cable en EE UU

SANDRO POZZI, Nueva York

Comcast, el mayor operador de cable en EE UU va a pagar 45.200 millones de dólares (unos 33.000 millones de euros) en acciones por el control total de su rival Time Warner Cable, justo un mes después de que Charter Communications hiciera su oferta y fuera rechazada. Hasta ahora se había pensado en la posibilidad de que la dueña de la NBC Universal pudiera haberse sumado al plan

de compra, para hacerse con algunos activos en la costa este estadounidense. Pero opta por ir en solitario.

En este caso, Comcast y Time Warner Cable están de acuerdo de que deben integrar sus operaciones. La fusión se aprobó anoche. Se pone así fin a una puja que llevaba abierta ya ocho meses con Charter Communications, que tiene como mayor accionista a Liberty Media, de John Malone. De esta manera, la

sociedad dirigida por Neil Smit refuerza su dominio en el negocio del cable, en pleno proceso de consolidación. Será él quien estará al frente. La compañía que nazca de la fusión contará con 30 millones de abonados, tras realizar una serie de desinversiones.

Los propietarios de Time Warner Cable recibirán 158,82 dólares por título, por encima de los 132,5 dólares que hace un mes ofreció Charter Communications. Se acerca más a los 160 dólares

que buscaba Brian Roberts para poder cerrar la fusión. Los accionistas de Time Warner Cable controlarán un 23% de la compañía. Time Warner Cable trató en todo momento de evitar entrar en una negociación directa con el cuarto operador de cable de EE UU.

La unión con Comcast es más natural, les permitirá ahorrar 1.500 millones en costes operativos y ganará peso al negociar su oferta con las cadenas de televisión.

Més mitjans

L'emissió del web del canal oferia programació enllaunada

CANVIS EN LA TDT

Intereconomía TV serà de pagament

Intereconomía TV ha decidit suspendre les emissions en obert i a partir d'ara només es veurà a través de les plataformes de pagament, a excepció de Madrid i el País Valencià, on es podrà seguir en obert a través de la TDT, tal com ha informat la cadena de televisió, que dirigeix Julio Ariza. Segons s'explica en la nota, s'han suspès les emissions en obert "dins del marc de negociació amb el grup Vocento" i s'ha fet per tornar als seus "orígens" –el juny del 2005 va començar com a

emissió de pagament–, amb una estratègia que suposarà "una nova cadena segmentada, potent i essencialment dirigida a un perfil qualitatiu". Intereconomía TV justifica aquesta decisió "en el duopoli de quota i d'inversió publicitària que hi ha a l'Estat espanyol en aquest moment entre els grups Antena 3 i Mediaset". Dimecres a la nit, així que va acabar *El gato al agua*, la pantalla va quedar negra. Ara s'hi pot llegir un rètol que indica: "Nova programació pròximament". ■ REDACCIÓ

Vocento corta la señal de la TDT a Intereconomía por los impagos

La teletienda sustituirá a Ariza, que negocia con Canal+

Á.S. MADRID.

Intereconomía se ha ido a *negro*. Vocento, principal accionista de Net TV con un 55 por ciento del capital, ha cortado la señal de la TDT del canal de Julio Ariza tras más de dos años de impagos. Según las cuentas de la compañía de 2012, Disney e Intereconomía, que también son accionistas con un 20 y un 25 por ciento del capital respectivamente, le adeudaba 10,7 millones de euros.

La mayor parte de los impagos corresponden al grupo de Ariza, que fue llamado a capítulo por Vocento para diera pruebas de su capacidad de pago. Pe-

10,7

MILLONES

Son las deudas que tenía Intereconomía y Disney con Net TV en el año 2012.

se a la complicada situación de Intereconomía y a los reiterados incumplimientos, ni Net ni Vocento pidieron avales al grupo para respaldar las deudas por lo que, de momento, mantiene su 25 por ciento de la firma.

El futuro de Intereconomía es incierto. El grupo ha asegurado que va a seguir emitiendo en Madrid y Valencia y que se pasará al pago. Hasta la fecha no tiene ningún acuerdo cerrado pero fuentes del sector aseguran que ha conversaciones entre Intereconomía y Prisa TV para ver la posibilidad de que puedan estar en la oferta de Canal+. Por su parte, la teletienda ocupará el lugar del canal de Ariza en la TDT, igual que MTV.

RTVE

El Consejo de Informativos monta un referéndum contra Somoano

El Consejo de Informativos de RTVE ha organizado una especie de referéndum -sin precedentes, según algunos empleados- para juzgar la labor del director de los Servicios Informativos, Julio Somoano. En la redacción se ha repartido un cuestionario en el que se medirá, durante dos días (jueves y viernes) el grado de presión que viven los redactores. Entre las diez preguntas, destacan las siguientes: «¿Cuénta tu opinión a la hora de elegir y enfocar temas?», «¿Te dan suficiente tiempo para poder confirmar, contrastar y contextualizar las informaciones?», «¿Tienes libertad para elaborar las noticias que te encargan?», «¿Habitualmente, se respeta el contenido de tus informaciones?», «¿Te sientes presionado por tus jefes?» y «A tu juicio, ¿cuáles son los principales problemas de la actual redacción de los telediarios?».

FICCIÓ

La Siete serà un canal de telenovel·les

Mediaset, el grup que lidera Tele 5, ha decidit reconvertir el canal La Siete en una finestra monotèmica dedicada a les telenovel·les. Així, es converteix en competència directa del canal Nova, del grup Antena 3. A partir d'avui, l'eix principal que vertebrarà la nova oferta de La Siete és una programació que no s'atura de dilluns a divendres i que tindrà com a única protagonista la telenovel·la. S'oferiran sèries inèdites, a més d'un catàleg de títols clàssics del gènere. ■ REDACCIÓ

Dimiteix el director del diari francès 'Libération', enfrontat a una greu crisi

MITJANS ► Nicolas Demorand, director del *Libération* des del 2011, va presentar ahir la dimissió per facilitar –segons va dir– la negociació entre la redacció i els accionistes sobre el futur del rotatiu, enfrontat a una greu crisi financera i de vendes. La redacció, que al novembre va votar majoritàriament (89%) una moció de desconfiança contra el director, rebutja els plans de reestructuració de l'empresa. / **Ll. Uría**

Intereconomía TV serà de pagament i es veurà en obert a Madrid i València

COMUNICACIÓ ► Intereconomía TV ha decidit suspendre les emissions en obert i a partir d'ara només es veurà a través de les plataformes de pagament, excepte a Madrid i la Comunitat Valenciana, on podrà continuar emetent en obert a través de la TDT. Intereconomía TV, que en concloure dimecres el programa *El gato al agua* va fer fosa en negre, s'emetia amb la llicència de la TDT de Vocento, Net TV. / Agències

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
14/02/14	La funció dels caps de premsa / e-notícies	42	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

La funció dels caps de premsa

Divendres, 14 de febrer de 2014

Aquest dijous, cap a les dues de la tarda, he vist la diputada de Ciutadans Inés Arrimadas i li he demanat una entrevista. M'ha dit que sí, que cap problema. Fins i tot li he fet les fotos al Parc de la Ciutadella una de les quals il·lustra aquest article. No era una entrevista política, sinó més aviat persona de l'estil que hace una chica como tu en un partido como Ciutadans . Però estava segur que, malgrat la seva joventut (1981), se'n sortiria perfectament gràcies a la seva formació perquè és llicenciada en dret i administració d'empreses per una universitat de Sevilla. Al capdavant, indubtables atributs físics a banda, la jove diputada de Ciutadans s'ha convertit en una de les sensacions d'aquesta legislatura independentment de la seva ideologia com ja vam posar de manifest temps enrere. Per això, a mitjà tarda m'he quedat de pedra quan m'han trucat del gabinet de premsa de Ciutadans per dir-me que ells havien de "gestionar" l'entrevista. "Gestionar?", he pensat. En què estem convertint el periodisme?. Inés Arrimadas ha perdut l'ocasió de sortir a e-notícies, almenys de moment, perquè evidentment el primer que he fet quan han insistit és anul·lar la petició. He pogut entrevistar altres persones de la seva mateixa corda política com Ramon de España o Juan Carlos Girauta sense que ningú hagués de gestionar res. Ella s'ho perd. Ja em perdonaran els companys que estan a l'altra banda de la barrera, però la funció del periodista és saltar-se el cap de premsa. L'altre dia ja vaig enviar a pastar fang a la nova cap de comunicació de la CCMA, Elisabet Ventura, perquè mentre estava parlant amb el president de la Corpo, Brauli Duart, el va venir a rescatar . Brauli Duart no és només un dels lectors més antics d'aquest digital -ja ens llegia quan estava a Interior- sinó un dels més pacients perquè, si cal, també rep . Però no hi ha res que m'emprenyi més que estiguis parlant amb un conseller o un alt càrrec al qual hi tens accés i vingui el cap de premsa a veure què diu. Amb el que he arribat jo a escriure de TV3 -i sobretot amb el que m'han arribat a dir - té collons que acabi a crits amb la cap de premsa. Crec que no m'ha perdonat que publiquéssim que era l'esposa d'un regidor de CiU de Manresa . Em pregunto si hagués arribat mai al càrrec de no ser-ho. Tant se val: no sóc rancorós, però creu i ratlla. Per descomptat hi ha altres caps de premsa que ho fan molt bé com el Carlos Fernández de Governació, l'Esther Domingo d'Ensenyament o l'Esther Sastre d'Interior. Almenys, cap d'ells s'ha ficat mai al mig d'una conversa quan parles amb el conseller o consellera de torn. I això que la política de comunicació del Govern no és per tirar coets. El Manifest de l'Homs el van filtrar primer a Catalunya Ràdio i després a tots els mitjans, però jo no el vaig rebre fins ahir al matí. I encara després d'insistir. En fi, un desastre. El pitjor que li pot passar a un cap de premsa -o de comunicació- és pensar que l'important és ell. La proximitat amb el president, el conseller o l'alt càrrec en qüestió produeix sovint aquesta estranya variant del síndrome d'Estocolm. No cal dir que també n'hi ha que saben quin és el seu lloc, però el que agraeixes més -a banda del tracte personal- la capacitat que té de facilitar la teva feina. El bon cap de premsa és aquell que sap vendre el seu conseller. I sense que es noti. Jo jutjo un cap de premsa pels titulars

que em dóna. El cap de premsa que no m'explica coses és un mal cap de premsa. El mestre Wifredo Espina -jo m'empassava amb deu o dotze anys les seves columnes a la portada d'El Correo Catalán-, deia precisament ahir en una entrevista al Quadern d'El País que avui el periodisme té una manca desperit crític brutal" i que els gabinets de comunicació "cobren per fer propaganda". Malauradament, té raó: cada vegada hi ha més intermediaris entre la font i la notícia.

[Web personal](#) [Darrers articles](#) [Amb una estelada a](#)

[Intereconomía](#) [Elogis](#) [Insults](#) [Twitter](#)